

Pors Post

GENEALOGISCH FAMILIEBLAD VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

Uitnodiging

TOT BIJWONING VAN DE TWAALFDE FAMILIEREÛNIE

=====

TE HOUDEN OP 1 OCTOBER 1988 IN DE AULA VAN DE AMMAN-STICHTING

TE ROTTERDAM

Hiermede roepen wij alle aangeslotenen van de Familie Stichting Pors en hun eventuele introducées op tot bijwoning van onze twaalfde reünie. Het programma plus de aanmeldingskaart in bij deze Pors-Post gevoegd. Spoedige aanmelding is gewenst!

Wij hopen op deze reünie het familievaandel te kunnen inwijden! "Scheveningse vissersvrouwtjes" onthalen u op zeebanket. Het befaamde ensemble Capella Antiqua Goudensis zal op antieke instrumenten en in klederdracht gehuld, middeleeuwse en barokmuziek ten gehore brengen.

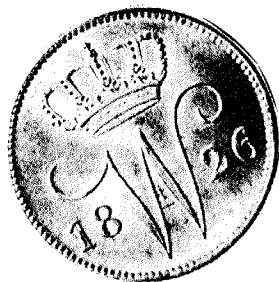
Wij verwijzen u gaarne naar de plattegrond in de vorige Pors-Post, alsmede naar de bij dit nummer gevoegde nadere informatie.

De reünie is een jaarlijkse mogelijkheid voor de Porsen elkaar te ontmoeten. Maak van die gelegenheid gebruik, als onze familie u ter harte gaat.

U bent heel hartelijk welkom!

REÛNIECOMMISSIE VAN DE FAMILIE
STICHTING PORS,

Jaap (voorzitter)

BEZOEKT HET KONINKLIJK
PENNINGENKABINET

=====

H A R T E L I J K W E L K O M !

Bestuur:

Voorzitter: Henk Pors
 Redactie Pors-Post
 Bijendans 36
 2907 TA Capelle a/d IJssel
 Tel. 010-4502080

2e Voorzitter: Foeko Pors
 De Were 122
 3332 KH Zwijndrecht
 Tel. 078-129879

Secretaris: Arie Pors
 Felicitatiedienst
 Verzending Pors-Post
 Hondsdijkstraat 3 b
 3042 VE Rotterdam
 Tel. 010-4371427

Penningmeester: Klaas Meyboom
 Van Rouwenootstraat 9
 6721 TT Bennekom
 Tel. 08389-15893

Bestuursleden:

Jaap Pors
 Voorzitter Reüniecommissie
 Ring 115
 3195 XD Pernis
 Tel. 010-4382892

Cor Pors
 Liedererf 6
 7364 BE Lieren
 Tel. 05766-2777

Dirk P. Pors
 Ring 479
 3195 XJ Pernis
 Tel. 010-4169694

Nico Pors
 Familiecollectie
 Simon Vestdijk-erf 98
 3315 CT Dordrecht
 Tel. 078-166730

Genealogische commissie:

F.H.C. Vos
 Blekerslaan 88
 3075 PD Rotterdam
 Tel. 010-4858975

Gironummer 3379325
 Familie Stichting Pors
 Van Rouwenootstraat 9
 6721 TT Bennekom

VERHUIZEN???
STUUR DE SECRETARIS
EEN ADRESWIJZIGING.

VERSLAG VAN DE KAS- EN NOTULENCOMMISSIE OVER 1987

De ondergetekenden,

1. De heer P. Pors te 's-Gravenhage;
2. De heer J. Zwiers te Zwijndrecht;
3. Mevrouw J. Bruinzeel-Pors te Capelle a.d. IJssel;

samen vormende de Kas- en Notulencommissie als benoemd in de algemene vergadering van de Familie Stichting Pors, gehouden in september 1987 in het Amphitheater Plaswijck te Rotterdam;

verklaren:

dat zij de financiële bescheiden der stichting over de periode 1 januari 1987 tot en met 31 december 1987 hebben ingezien en gecontroleerd en dat de door de penningmeester opgestelde financiële verantwoording over dat jaar daarmee geheel in overeenstemming is.

Zij stellen het bestuur voor de penningmeester algehele décharge te verlenen over het gevoerde financiële beleid in 1987.

't Welk doende te Bennekom/Capelle aan den IJssel d.d. 1 maart 1988,

w.g.

J. Zwiers
 J. Bruinzeel-Pors

*) de heer P. Pors was wegens ziekte afwezig.

 HET BESTUUR DANKT DE KAS- EN NOTULENCOMMISSIE HARTELIJK VOOR DE BEWEZEN DIENSTEN !

DANKBETUIGING

Gaarne zeg ik dank voor de gelukwensen en attenties die ik bij gelegenheid van mijn zestigste verjaardag heb mogen ontvangen.

Ik hoop nog een aantal jaren in de gelegenheid te zijn aan de groei en bloei, maar vooral aan de "inhoud" van onze stichting mede te werken.

Allemaal hartelijk bedankt!

Henk Pors

Redacteur "Pors-Post"

 DENKT U AAN DE REUNIE OP ZATERDAG 1 OCTOBER ?

KORT WEG

VAKANTIEKAARTEN

Ze waren er weer uit alle windstreken! Hartelijk dank aan allen die zelfs op hun vakantie aan ons dachten en ons hun beste wensen deden toekomen. Wij stellen dit altijd bijzonder op prijs!

BOEKJES "HET VOORGESLACHT PORS"

ze zijn bij de secretaris nog verkrijgbaar (tel. 010-4371427), Zodra de boekjes zijn uitverkocht, zal een tweede deel verschijnen over de Porsen uit de achttiende en negentiende eeuw. Vooral de nieuwe leden bevelen wij de lezing van dit boekje ten zeerste aan.

MEESCHRIJVEN

Wij vragen nog steeds meeschrijvers voor de Pors-Post. Welkom zijn familieverhalen, foto's met onderschriften en "militaria", verhalen uit de soldaten- of marinetijd van onze aangeslotenen. Komt, Porsen, de pen ter hand en schrijven!

VERHUISD: Drs. Renate Pors van de Spaarndammerstraat te Amsterdam naar de Slikkerveerstraat 35, 1107 VK Amsterdam. Zij verwisselde niet alleen van woning, maar ook van betrekking: van ambtenaar bij het Centraal Bureau voor de Statistiek werd zij medewerkster bij het Directoraat-Generaal voor de Buitenlandse Economische Betrekkingen in de functie van landdeskundige voor Afrika. Wij wensen de energieke, reislustige en opgeruimde Renate veel geluk in haar nieuwe huis en in haar nieuwe baan!

Monica Pors uit Den Haag, zuster van de hierboven genoemde Renate, verwisselde eveneens van broodheer. Per 1 februari werd zij hoofd van de civiele dienst van het nieuwe "Slingedael" op de hoek van de Slinge en de Groenè Kruisweg te Rotterdam. "Slingedael" is een psychisch-geriatrisch verpleeghuis. Bij deze instelling, waar 164 bejaarden worden verzorgd, kreeg zij de leiding van de huishouding. Een baan in de verzorgingssector is Monica op het lijf geschreven. Wij wensen haar veel wijsheid en geluk toe. Ook zij verwisselde van woning: zij verhuisde naar de Cort van der Lindenstraat 39 in Zwijndrecht, samen met Henjo Swart, de fysiotherapeut. Wij vernamen dat zij samen grootse plannen hebben....

René Pors uit Capelle aan den IJssel (20 jaar) heeft op 24 februari met gunstig gevolg de test afgelegd van het Fenedex-examen "Totstandkoming en afwikkeling van Exporttransacties". Daarmede heeft hij de eerste "gediplomeerde schrede" op het exportpad gezet. Wij wensen René veel geluk met het behaalde exportcertificaat en hopen dat hij een goede carrière tegemoet gaat. Inmiddels heeft hij ook een baan gevonden op de exportafdeling van Van Leeuwen's Buizenhandel te Zwijndrecht, een onderneming die naar meer dan honderd landen exporteert. Nou, dáár is het vak wel te leren, denken wij zo.

Mej.M.J. Pors verhuisde van Weegbree 72 te Gendringen naar Boekweidreef 74, 7006 LE Doetinchem. Wij wensen haar veel geluk op het nieuwe adres.

TACHTIG JAAR werd op 4 april oom Leendert Pors (geb. 1908), zoon van Leendert Pors (28-09-1874 Hoogvliet - 06-06-52 Rotterdam) en van Lydia Hulscher (16-04-1876 Hoogvliet - 13-09-'63 Rotterdam). Oom Leen is gehuwd met Klaasje Mol (21-01-1911). Het echtpaar heeft twee kinderen, Leendert (Leo) 11-06-32 en een dochter Cornelia, (Corry) 09-04-34. De stichting heeft zijn verjaardag niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Wij wensen oom Leen en diens echtgenote nog vele goede en gezonde jaren toe.

AFGEVOERD: B.J.Pors, Jacques Perkstraat 16 te Spijkenisse.

Verhuisd: H.Pors, van Zinkweg 122 te Oud Beijerland naar Fazant 16, 3263 BC aldaar.

VERHUISD: Mevrouw J.P.Pors van Hondsdrafmeen te Harderwijk naar Weberstraat 52b, 3816 VH Amersfoort.

VERHUIZEN???
STUUR DE SECRETARIS EEN ADRESWIJZIGING.

Het onderstaande verhaaltje schrijf ik op verzoek van mijn familie. Het is een verhaaltje van nul en generlei waarde, maar toch....

In gedachten gaan wij terug naar 1934, naar Vlaardingen.

Mijn moeder, Gerda Pors, geboren Van der Lugt (ze was toen 28 jaar) bracht mij, peuter van 3½ jaar, naar de kleuterschool op de hoek van de Thorbeckestraat en de Groen van Prinstererstraat. Ze was ditmaal vroeg, mijn moeder, want zij moest naar de dokter.

Bij het kleuterschooltje aangekomen zei ze tegen mij: "Zo, Henny, hou jij die koperen knop van de schooldeur nu maar goed vast. De juf komt zo en dan ben jij als eerste op school. Dat zal de juf fijn vinden".

Moeder waagde het er maar op. Er zouden zo wel meer kinderen komen in begeleiding van hun moeders. En de juf was zeker ook al onderweg.

En daar stond ik dan, drie turven hoog, de deurknop vast te houden.

Na korte tijd verscheen er nog een peuter, Cockie Roodenburg, mijn boezemvriendje.

Een ondeugende bengel, toen al in voor elk avontuurtje.

Hoe het allemaal zo gekomen is, herinner ik me niet meer, maar we besloten om samen de wijde wereld maar eens in te trekken. Het werd mijn eerste spijbelavontuur.

Hand in hand kuierden we van de school weg, tot wij tenslotte helemaal bij de Vijfsluizen tussen Vlaardingen en Schiedam belandden. Daar zagen opletende burgers ons wandelen....

Waar wij vandaan kwamen en waar wij heen gingen, was de vraag.

Er volgde een ongelofelijk leugenverhaaltje. Onze moeders waren dood en nu waren we op weg naar een tante in Schiedam, die een ijszaak had.... Waar we woonden wisten we niet.

De mensen die ons aanhielden geloofden het verhaal natuurlijk in genen dele. Zij brachten ons naar de politie te Schiedam! Maar die werd ook niet veel wijzer uit onze onoprechte verhaaltjes. Achteraf denk ik wel eens: waar haalden we het vandaan!

Intussen verkeerde mijn moeder in paniek. Zij was na haar bezoek aan de dokter tijdens het speelkwartiertje op het schoolpleintje gaan kijken of alles in orde was. Maar ze kon mij uiteraard tussen de spelende kinderen niet ontdekken. Op haar vraag aan de juf of ik er wel was, kreeg ze ten antwoord dat de juf mij niet gezien had en dat Cocky Roodenburg ook niet was komen opdagen. Ook zijn moeder verkeerde in grote ongerustheid.

Intussen vermaakten wij ons best op het Schiedamse politiebureau. Oom agent, die ook geen raad met ons wist, had ons een platenboek ter inzage gegeven. Van zijn vrouw had hij een pakje brood met gebakken ei meegekregen. De brave dienaar van Hermandad deelde zijn lunch broederlijk met ons. Ook mochten wij met een inbeslag genomen bal spelen. Het was in die tijd echt politiewerk om ballen af te nemen van op straat spelende jongens.

Eindelijk ontdekte de agent in mijn schortzakje (ook jongens droegen toen schortjes) een kassabon van kruidenier Heindijk aan de Broekweg te Vlaardingen. De kruidenier werd gebeld en hij kon het verhaal vertellen van twee doodsbanne moeders, die vertwijfeld naar hun zoontjes zochten.

Mijn moeder en mevrouw Roodenburg haalden ons aan het Schiedamse politiebureau op. Bij wijze van opvoedende maatregel werd ons daar ten afscheid een politiecel getoond, waar - als het nog eens gebeurde - wij zeker lange tijd gehuisvest zouden worden....

De Vlaardingse Courant bracht het verhaal onder de kop "Jeugdige weglopers". Later had ik nog eens de eer in de pers te komen vanwege een "insluiping" bij de burens. Ik had een suikerpot op tafel zien staan, was door het raam naar binnen gekropen en had mij buitenmatig aan de suiker vergast....

Nee, geen beste beurt. Eigenlijk een verhaaltje waarvoor ik me nòg zou moeten schamen. Maar gek genoeg gevoel ik helemaal geen schaamte. En dat is, gevoegd bij het feit dat ik dit avontuur zelfs in ons blad durf af te drukken, hoogst onbeschaamd!

En hier is dan die ondeugende fantast en wegloper waarover wij op de vorige pagina schreven. Het is Hendrik Pors, toen "Henny" geheten, geboren op 22 juli 1928 te Vlaardingen als zoon van Hendrik Pors (18-04-1904 - 08-10-1979) en van Gerda van der Lugt (20-08-1906 - 01-06-1979).

Het van huis weglopen zat 'm als het ware in zijn bloed. Maar het was een hinderlijke eigenschap. Menig familielid moest heel Vlaardingen afstruinen om de weglappende recidivist op te sporen. Dan weer zat hij aan de Maaskant, dan weer in een spoorwagon, dan weer op de begraafplaats. Het was altijd wat met die jongen! Bovendien is hij z'n hele leven een ras-spijbelaar geweest, wat aan zijn schoolcijfers, drieën en viëren, ook goed te merken was..... Pas na de oorlogsjaren verwaardigde dit Porsenexemplaar eens wat aan zijn opleiding en studie te gaan doen. Met redelijk succes, overigens. Maar het werd dan ook de hoogste tijd. Wel kende hij al heel jong alle 150 Psalmen uit het hoofd.... En dat werd in de familie nogal knap gevonden...

LOOPT JE ZOONTJE MET SCHILLEN....?

Aardappelschillen ophalen was ook een van de geliefde bezigheden van onze ras-wegloper en - spijbelaar. Schillen brachten geld op. Bij de boer. Voor een jutezak vol kreeg je het formidabele bedrag van twee en een halve cent. Dat was een mooi geldstukje, een vierduitsstuk. Voordat je een zak vol schillen had je zeker voor een dubbeltje schoenen versleten, maar dat mocht niet deren. De schoenslijtage kwam ten laste van moeders huishoudbudget.

Op zekere dag was Henny weer aan het schillen ophalen. Huis aan huis werd er aangebeld. "Juffrouw (MEvrouwen waren er toen nog niet in het burgerlijke Vlaardingen) heb u nog schille?"

Soms werd die vraag positief beantwoord. De zak werd zwaarder en zwaarder. Maar met het gewicht van de zak nam je zelfvertrouwen toe in je zakelijk vermogen.

Op zekere dag belde Henny weer eens aan. Nu in de Da Costastraat. Toen de deur geopend werd stond daar een gezette, donkerharige vrouw met lachende bruine ogen. "Zo, jongen, loop jij met schillen? Schillen heb ik niet, maar ik heb wel een lekkere brok voor je". Het was tante Dirkje van Steensel-Pors, nota bene een zuster van mijn grootvader! Geheel onkundig van haar vaste woon- en verblijfplaats had ik op deze plaats aangebeld. Geen schillen, wel een brok.

En de familie heeft er hartelijk om gelachen.

Tante Dirkje niet in het minst, want die lachte graag en veel!

Maar mijn vader vond deze eerste stap op de maatschappelijke ladder toch niet zó geslaagd. Ik heb het daarna ook nooit meer gedaan...

AUTOOTJE WIPPEN

Het was een gevaarlijk spelletje, achterop vrachtwagens springen en dan een eind meerijden. Maar alle jongens deden dat graag.

Op zekere dag had ik echter een vrachtwagen te pakken, waarvan de chauffeur het "autootje wippen" kennelijk zat was. Want toen ik op de wagon was gesprongen, zette de man er danig vaart achter, met als gevolg dat ik er niet meer af durfde te springen en helemaal in Maassluis belandde.... Het was een eind lopen, helemaal terug naar Vlaardingen..... O, die jongenstijd. Wat deed je soms toch gevaarlijke dingen en wat is het - achteraf gezien - toch allemaal nog goed afgelopen.

=====

HEEFT U, DIE DIT GELEZEN HEEFT, MOGELIJK OOK IETS TE SCHRIJVEN OVER UW JONGE JAREN? DE KOLOMMEN VAN DE PORS-POST STAAN VOOR U OPEN. FOTO'S ZIJN OOK BIJZONDER WELKOM. WIJ WACHTEN UW REACTIES GRAAG AF. SCHRIJFT U MET ONS MEE? BIJ VOORBAAT ONZE HARTELIJKE DANK.

IN MEMORIAM HENDRIK KICKERT

OUD-BEIJERLAND, dat als uit ruigte werd geboren,
 Kan thans 't oplettend oog des reizigers bekoren,
 'T herinnert EGMOND ons, door SPANJES beulenrot,
 Voor Vaderlandfche trouw vermoord op een Schavot,
 'T leed weinig in den nood van Nederland voor deezen,
 Maar moest in 't jongft Krakeel een prooi der plondring
 weezen.

Terwijl onze vorige Pors-Post al bij de drukker was, vernamen wij dat op zondag 20 maart het oud-lid van de Tweede Kamer Hendrik Kikkert, tevens voorzitter van de gelijknamige familievereniging, te Zeist is overleden.

Aan Kikkert bewaren wij speciale herinneren uit de tijd dat wijzelf nog deel uitmaakten van de Kamer, maar ook aan vergaderingen met hem in het verband van de Federatie van Nederlandse Familieorganisaties. Het verscheiden van Hendrik Kikkert moge inmiddels alweer enige tijd geleden zijn, toch willen wij hem in deze annalen herdenken en zijn familie, alsmede het bestuur van de Familievereniging Kikkert onze welgemeende condoléances aanbieden.

Familie Stichting Pors,
 Henk, voorzitter

BAAS BOVEN BAAS....

Toen Arie Pors, onze secretaris, Henk's avonturen las met het karretje wippen, dat leidde tot een fikse onvrijwillige wandeling van Maassluis naar Vlaardingen omdat hij niet meer van de vrachtauto durfde te springen, bleek Arie een soortgelijk avontuur te hebben meegemaakt. In Rotterdam sprong hij achterop een vrachtwagen, in Katwijk aan Zee nota bene kon hij er pas weer af..... Zo zien we maar weer, er is altijd baas boven baas.

VERHUISD: E.Pors, van Prins Bernhardstraat 57 te Oud Beijerland naar Zinkweg 122 te Oud Beijerland.

DANKBETUIGING: Onze donateur D.Pors te Delfzijl was in het ziekenhuis opgenomen voor een operatie. Ons bestuurslid Cor Pors reisde van Lieren bij Beekbergen naar Groningen om hem een bloemetje namens de stichting te brengen. Daarop kwam de volgende reactie binnen:

"Wij waren zeer verrast met het mooie boeket bloemen dat Cor Pors namens de stichting en na een lange reis naar Groningen ons kwam overhandigen. Ik hoop dat het mij na de operatie beter mag gaan en dat wij spoedig in staat zullen zijn onze dank nogmaals persoonlijk over te brengen"

Delfzijl, D.Pors

B. J. Pors-Jonkers

DA'S N'GOEIE !

Gesprek met ambtenaren van de Dienst Buitenlandse Economische Betrekkingen van het Ministerie van Economische Zaken. Vraag: "Zeg, meneer Pors, die Renate Pors die hier tegenwoordig werkt, is dat familie van u?"

"Wis en waarachtig", antwoordden wij.

"Nou, dat is dan een hele goeie!", luidde het wederwoord.

Och, die ambtenaren. Zij weten het natuurlijk niet, maar Porsen zijn allemaal van die goeien.....

Toch leuk om te horen!

 * Het onderstaande artikel is van de hand *
 * van Ann Keyer-De Jongste, dochter van *
 * de ook voor ons zo onvergetelijke tante *
 * Basje en kleindochter van Hein Pors, *
 * aan wiens nagedachtenis dit artikel is *
 * gewijd. *
 * Wij danken An heel hartelijk voor haar *
 * bijdrage en hopen dat haar voorbeeld *
 * zal worden gevolgd. *
 * *****

UIT HET LEVEN VAN "ZOMAAR EEN PORS"

Toen Hein Pors op 26 maart 1865 geboren werd, leek hem maar een kort leven beschoren te zijn. De huisarts meende dat hij geen "blijvertje" zou zijn, want al heel gauw kreeg hij bronchitis. Een sterke knaap was hij dan ook allerminst. Wonderlijk genoeg bleef hij echter in leven en kreeg hij ook nog kromme benen door de Engelse ziekte. Maar hij groei-

de toch op tot een jongeman, zij het dat hij klein van stuk bleef. Wat hij wél had was een sterke geest, een groot zelfvertrouwen en een goed gevoel voor humor! Hij werd boerenknecht en deed zijn werk met veel bravour.

Op zekere dag zat hij op de bok van de boerenwagen, waarvoor twee paarden waren gespannen. Geen der paarden wilde alléén lopen; dan weigerden zij dienst. Maar samen vormden zij een schitterend koppel. Hein mende het gerei met krachtige hand en dat was waarlijk een lust om te zien. Maar bij het afdalen van de dijk, een afrit naar de boerderij, ging het mis.... Het hele spul rende veel te hard naar beneden en daar aangekomen nam het ene paard de linkerkant van een paaltje en het andere paard de rechterkant. Alles ging over de kop en Hein brak een been. Het been genas weliswaar, maar het werd krommer dan voorheen.

Toen er een baan vrij kwam op de Postkoets werd Hein voerman. Met een fikse snor onder de neus en een keurig uniform aan zat hij op de bok. Een prima baan met een vast inkomen. In die tijd leerde hij Neeltje van de Polder kennen, een lief meisje uit Beijerland, dat bij een rijke familie in Pernis werkte. Zij vonden een klein huisje aan "het" Vernisfabriek, een nederzettinkje van enkele woningen onder de rook van Rotterdam en onder de pijp van de lak- en vernisfabriek van Van Klaveren. Niets stond nu hun huwelijk in de weg.

Vroeger gaf men de mensen graag bijnamen. Toen de familie van Neeltje hoorde dat zij met Hein Pors wilde trouwen, werd daarop gereageerd met: "Gae je mit diën krompoat"? Neeltje gaf er maar geen antwoord op; zij bleef haar Hein trouw en stapte met overtuiging en liefde met hem in het huwelijksbootje. Uit dit huwelijk werden vijf kinderen geboren, waarvan één jongetje nauwelijks vijf jaar oud werd. En zo gingen de eerste jaren voorbij. Maar toen gebeurde er iets dat het leven van Hein en Neeltje totaal zou veranderen.

Hein was wel lid van de jongelingsvereniging geweest, hij las wel in de Bijbel en ging wel naar de kerk, maar op zijn 27e levensjaar werd hij staande gehouden op zijn tot dusver begane levensweg en kwam hij tot de innerlijke overtuiging dat hij niet leefde zoals God dat in Zijn Woord van hem verlangde. Zijn bekering bracht hem tot vergaande conclusies voor zijn verdere leven. Van dit ogenblik af gevoelde hij zich bezwaard om op zondag te werken, wat bij zijn baan als postbeambte hoorde. Hij vond de moed daarover met zijn chef te spreken en deze was welwillend genoeg om, als zijn ziel zich zó bezwaard gevoelde, hem van de zondagsdienst vrij te stellen. Een ander zou zijn werk dan wel op zondag doen. Maar dàt wilde Hein onder geen voorwaarde. Ook een ander mocht, zeker niet om zijnentwil, de dag des Heeren ontheiligen. Biddend en bevend nam hij ontslag.

Neeltje werd daardoor totaal ontredderd. Van de ene dag op de andere van een prachtige baan naar werkloosheid, van een goed inkomen naar helemaal niets! Daar kon zij niet tegenop, haar wereld stortte compleet in elkaar. Zij deelde niet in de belofte die Hein gekregen had en die hij steeds herhaalde: "Moeder, de Heere zal het voorzien, we zullen geen gebrek lijden!" Neeltje had dat vaste geloof en dat onwankelbare vertrouwen niet. Haar geest brak en langzamerhand geraakte zij in een vreemde geestelijke situatie, in zichzelf gekeerd, soms wartaal sprekende. Tenslotte werd zij zo gestoord dat zij soms haar bed niet meer uitwilde. Als iemand haar met zachte aandrang en zoete woordjes daartoe wilde aanzetten, zei ze, doodsbenauwd: "Nee, nee, d'r zit er

zit er daar één in de hoek, die zegt: als je eruit komt, ga je dood!" Een trieste zaak. Maar Hein had al gauw een andere baan gevonden als opperman bij een aannemer, zodat hij ook weer zijn brood verdiende.

's-Avonds, als hij na een dag van zwaar sjouwen thuis kwam, moest hij in huis aan de gang, wassen, koken, vegen, stoffen...Neeltje zat met een verdwaasde blik in de bedstee. Basje, de oudste dochter, amper acht jaar oud, moest meehelpen om het huishouden draaiende te houden. Zij was een speels kind met twee jongere broertjes en een zusje. En zo gingen de jaren voorbij. Heel langzaam begon het iets beter te gaan met moeder Neeltje. De kinderen groeiden op, zij gingen werken en verdienen en weer enkele jaren verder waren er vier bruiloften. De ergste narigheden waren voorbij.

Hein had verschillende vrienden, die, net als hij, bekeerd waren. Regelmatig ging hij daarheen om met hen van gedachten te wisselen over de goddelijke dingen. Een tijd lang zat hij onder het gehoor van de toen nog jonge dominee G.H. Kersten, maar ook daar vond hij nog zoveel dat naar zijn mening niet de wil des Heren was, dat hij er zich tenslotte niet thuis voelde. Zelf bracht hij de leer van Christus letterlijk in praktijk. Kreeg hij van iemand f 10,-- dan gingen er daarvan vijf naar een van zijn arme vrienden. Toen Neeltje beter werd en de kinderen groter, hadden die nogal eens bezwaar tegen die handelwijze: zijn eigen gezin kreeg vaak minder dan zijn vrienden!

Basje (zij was van de oprichting van onze stichting tot aan haar overlijden bij ons aangesloten), de oudste dochter, was het eerst getrouwd. Een paar jaar later kreeg zij een dochter. Toen sloeg het noodlot toe! De jonge vader kreeg, zoals zovelen in die dagen, tuberculose. In de tijd van de Spaanse Griep stierf hij met vele duizenden anderen. De jonge weduwe keerde met haar kleine meid terug naar het ouderlijk huis.

Grootvader Hein zei het plechtig: "Zolang de Heere ons een dak boven het hoofd geeft, kan zij, zolang zij dat wil, daaronder met haar kind leven". Eenvoudig was dat niet want bijstand of weduwenpensioen waren toen nog onbekende begrippen. Je had geen middelen van bestaan en je moest zelf maar iets verzinnen om aan de kost te komen.

De jonge Basje had echter - net als haar vader - een sterke geest en een sterke wil. Op 1 januari 1920 werd zij weduwe, op 20 februari was zij in "bakerdienst". De vroedvrouw, die haar eerste kindje had gehaald en de plaatselijke artsen leerden haar de grondbeginselen van de hygiëne rondom het kraambed, wat toen ook allemaal nog in de kinderschoenen stond. Maar Basje werd een allround kraamverzorgster, bemind bij al haar patiënten. Bovendien werd zij op deze manier de uiteindelijke kostwinster voor het kleine gezin, want Opa kon na z'n 65e niet meer werken. Ze hadden het best met zijn viertjes. Maar oma Neeltje werd slechts 69 jaar. Op een morgen, heel vroeg, had zij de bedstee verlaten. Toen ze gehaast terugliep naar het bed, waar ze zich in liet vallen, riep ze: "Hein, Hein, ik heb het zo benauwd". Enkele ogenblikken later was ze uit dit leven heengegaan. Het verdriet was groot, maar de oude Pors boog het hoofd en zei: "De Heere heeft gegeven en de Heere heeft genomen, de Naam des Heeren zij geloofd".

Korte tijd later ging de kleindochter (An) studeren voor verloskundige. Ook Moeder Basje was vaak weg voor haar werk als kraamverzorgster. Grootvader Hein was dan veel alleen. Hij klaagde nooit, dankte God voor en in alles. Met grote eerbied sprak hij altijd over zijn Neeltje, die hij zozeer miste. Onvoorwaardelijk had hij zich met ziel en lichaam aan God overgegeven.

Op een keer werd hij plotseling erg ziek. De eigen huisarts was met een vakantie. In zijn plaats kwam een jonge assistent. Opa lag in de bedstee, de dokter zat er naast. Hij telde de pols, luisterde en klopte en zei "ja, ja" en nog eens "ja", maar hij kon geen diagnose stellen. Toen legde Hein zijn kleine rimpelige hand op de schouder van de dokter en zei: "Jongie, 'k zien wel dâ je d'r niks van en weet, ga maar naar hois, ik zal het wel met die Hemelse Medicijnmeester zien te klaren". De jongeman keek vreemd op en vertrok een beetje gepikeerd. Binnen twee dagen was Hein al weer aardig opgeknapt. Toen zijn eigen huisarts van vakantie terugkwam, was zijn conclusie dat het een darminstulping geweest kon zijn, die zich spontaan had hersteld.

De oorlog brak aan met alle gevolgen van dien, gevaar en honger. Inmiddels was kleindochter An afgestudeerd als vroedvrouw. Zij was in het ouderlijk huis haar praktijk begonnen. Kort daarop kwam het aanbod uit Overschie van een kollega die haar praktijk voor een deel wilde laten vallen, omdat zij het wat kalmer aan wilde gaan doen. Er moest nu verhuisd worden en grootvader Hein zei bij dit overleg: "Als dit de weg is, dan zal de Heere ons ook daarin zegenen, het is goed".

Maar inmiddels was er ook een jongeman in het leven van kleindochter An verschenen en die twee werden het al gauw zeer eens! Als door een wonder kregen zij al gauw een prachtig huis en gingen zij trouwen. Opa was zeer ingenomen met zijn aangetrouwde kleinzoon Geert, maar bij de bruiloft wilde hij toch niet aanwezig zijn, want al dat gefeest en een stralend witte bruid achtte hij niet in overeenstemming met Gods Woord. Voor hem gold alleen de Bijbeltekst: "Ik ga den ganschen dag in het zwart (vanwege mijn zonden)" (Ps. 38:7). Zelf was hij altijd in het zwart gekleed, zwart luster overhemd, zwart pak en een zwarte, hoge zijden pet. Hij ging die dag dus naar zijn vrienden. Hij hield veel van zijn kleindochter, maar lag op godsdienstig gebied altijd met haar overhoop, wat echter nooit tot kwaadheid leidde, al bleef hij haar in liefde vermanen.

Toen de kleindochter kinderen kreeg, legde Oma Basje haar werk als kraamverzorgster neer, dat zij 26 jaar had gedaan, om het huishouden van haar dochter te besturen. An kreeg daardoor de vrije hand om haar werk te doen en haar patiënten alle zorg te geven die zij nodig hadden. Oma genoot van haar drie opgroeiende kleinkinderen en 's-avonds was ze weer bij vader Hein thuis en hadden ze het samen goed. Zo nu en dan ging de oude Pors eens naar het gezin van zijn kleine dochter om karweitjes te doen, wat vasttimmeren, een nieuw kachelhaakje maken enz. en iedere dag schildte hij de aardappelen voor het jonge gezin van Geert en An.

Zo kwam de 12e november 1951. Het was zondag en opa voelde zich wat moe. Hij ging rusten. Toen hij zo enkele uren stilletjes had gelegen, zei hij heel kalm tegen zijn dochter: "Basje, als het zo doorgaat, dan zal het niet lang meer duren. Dit wordt het einde van de weg". Basje schrok vreselijk en in paniek zei ze: "Maar wat dan, vader, wat dan? Heel rustig antwoordde hij haar: "Kind, er liggen rijke beloften voor de eeuwigheid". En op haar vraag of zij nog iets van hem tegen de andere kinderen moest zeggen, antwoordde hij: "Nee, mijn kind, mijn hele leven heb ik jullie de weg der zaligheid gewezen vanuit Gods Woord, ik heb daar niets aan toe te voegen". Hij legde zijn armen naast zijn lichaam en enkele uren later ontsliep hij.

De dood had voor hem zijn verschrikking verloren. Hij was heengegaan naar Hem, Die heerst over leven en dood en in Wiens haden hij zich had overgegeven voor tijd en eeuwigheid.

(Zie ook pagina 1178)

An Keyer-De Jongste

Naschrift van de redactie:

Het artikel van An Keyer-De Jongste herinnert ons weer aan haar moeder, Basje de Jongste-Pors, die onze stichting vooral met haar hart beleefde. Wij herinneren ons weer onze gesprekken met haar, die tenslotte altijd uitmondde in geestelijke zaken. Op de laatste reünie die zij meemaakte kwam zij naar ons toe en zei: "Ik voel me de laatste tijd erg moe; ik zal de volgende reünie wel niet meer beleven". En zij drukte ons honderd gulden in de hand. "Voor het voortzetten van jullie werk", zei zij. Wie nu de geschiedenis van haar vader Hein leest, kan niet anders concluderen dan dat Basje een echte dochter van hem is geweest, ook naar de geest. En een tweede conclusie moet zijn dat ook An, die het artikel schreef, eveneens geraakt is door die beide grote voorbeelden uit haar leven, Hein en Basje. De vermaningen van Opa Hein klinken in haar artikel nog na.

Henk

LEVENSBESCHRIJVINGEN, ALS HET KAN MET FOTO'S, ZIJN ONS ZEER WELKOM. WELKE PORS NEEMT DE PEN TER HAND? ONZE HARTELIJKE DANK BIJ VOORBAAT. WIJ ZIEN ER NAAR UIT !

In de vroege ochtenduren van Witte Donderdag 31 maart 1988, heeft God zijn vermoeide kind naar zijn huis gehaald.

Rustig is onze lieve moeder en oma

Dirkje Pors-Wagter

weduwe van
JARIG PORS

op de leeftijd van 87 jaar van ons heengegaan.

Enschede: Henny Hageman - Pors
Willem Hageman
Stuart Knowles
Leiden: Kevin Knowles

Haaksbergen, 31 maart 1988
„Het Wiedenbroek” afd. Holthuizen

Corr.adres: Berninkholthoek 44
7546 CA Enschede

Moeders uitdrukkelijke wens was: te worden begraven in kleine kring.

Wij hebben haar op 2 april op de begraafplaats aan de Buurserstraat in Haaksbergen begraven.

In een stralende zon is Dirkje Pors, geboren Wagter, ter aarde besteld. Behalve de directe familie waren ook de vier meisjes, die haar tot het laatst toe hebben verzorgd, aanwezig. Henny, Dirkje's dochter, heeft op het graf gesproken. Wij drukken hiernaast de tekst van haar toespraak af. Daaraan hebben wij eigenlijk niets toe te voegen, behalve dan dat het fijn moet zijn geweest een dochter te bezitten met een warm voelend, liefdevol hart. Wij weten hoe Henny, maar ook haar man en kinderen, aan Oma Dirkje gehecht waren en hoezeer zij haar in liefde hebben gedragen. Maar het is Henny's moeder. Zij voelt de pijn van het afscheid het meest. Haar brief getuigt echter ook van vrede en van berusting. Van dankbaarheid vooral om zo'n moeder te hebben mogen gehad. Wij wensen de familie sterkte toe. Dirkje Wagter ruste in vrede!

Toespraak van Henny Pors bij de begrafenis van haar moeder, Dirkje Pors, geboren Wagter, 2 april 1988.

In memoriam

Vandaag bewijzen wij de laatste eer en nemen wij afscheid van mijn moeder. Haar danken wil ik doen door het voorlezen van deze brief en wel voor alles wat zij voor mij heeft betekend.

Het eerste wat in mij opkomt is, dat zij een moeder was in de meest letterlijke zin van het woord. "Hoedster" zou ook een passende benaming zijn geweest. Als alles normaal verliep, dan bemerkte ik haar invloed niet zo. Samen met vader was zij ervan overtuigd dat ik vroeg zelfstandig moest worden. Ze waren namelijk niet meer zo jong toen ik geboren werd. En dus moest ik van al mijn zelf genomen beslissingen ook de consequenties aanvaarden.

Ze greep niet vaak in, maar als er iets fout ging, dan was ze er. Met raad en daad en hulp in welke vorm dan ook. Mede door haar en vader ben ik de persoon geworden die ik heden ten dage ben.

Ze stond ook altijd klaar om anderen te helpen, zoals haar burens waarvan drie kinderen leden aan difterie. Iedereen meed dat gezin. Moeder niet. Zij hielp alle dagen en stond de buurvrouw bij toen haar jongste dochttertje van drie jaar oud overleed. Het enige wat ze deed was mij laten inenten en hopen dat ze de besmetting niet overbracht.

Haar huwelijk met vader was goed. Er waren ups en downs in haar leven, zoals bij elk mens. Toen vader overleed, werd ze rusteloos. Ze wilde terug naar haar geboorteplaats Hengelo. Daar begon haar zwerftocht. Eerst samenwonend met haar broer verhuisden zij beiden. Na zijn dood verhuisde ze nog tweemaal. Toen bleek dat ze ging dementen namen mijn man Willem en ik haar een half jaar in huis. Ze was maar in lichte

mate dement, maar ze kon toch niet goed meer voor zichzelf zorgen. Na een half jaar miste zij de aanspraak van haar leeftijdgenoten, die ze had leren kennen in de zgn. "aanleunwoningen" van Humanitas. "Voor je moeder maken we direct plaats", zei de directeur van Humanitas, "ze heeft - toen ze goed was - zoveel anderen geholpen, dat het nu ònze beurt is om haar te helpen.

Binnen 14 dagen was ze geïnstalleerd, maar met de jaren ging het slechter. Ze werd echt dement en moest naar het verpleeghuis. Eerst scheen ze daar redelijk tevreden, maar naarmate haar ziekte voortschreed, werd ze diep ongelukkig. Ik besloot haar daar weg te halen. Hoe het mogelijk was, weet ik niet meer, maar binnen een maand kwam ze in het Wiedenbroek op de afdeling Holthuizen. Na de eerste aanpassingsmoeilijkheden, want het was toch een echte overgang, bloeide moeder op. Ze was er zo gelukkig en tevreden en ik was toch zo dankbaar dat ze er rust had gevonden!

Door haar dementie zijn haar laatste jaren toch een tragedie geweest. Haar onvermogen om haar gedachten te coördineren en om verstaanbare taal te spreken, brachten haar langzamerhand in een totaal isolement van de buitenwereld. Niet op de afdeling zelf, want daar begreep men haar zelf zònder woorden.

DIRKJE PORS, GEBOREN WAGTER, OVERLEDEN 31 MAART 1988.
=====

In het begin kon ik dit alles bijna niet aanvaarden. Het niet begrepen worden, als je wat vertelde. Het niet met elkaar kunnen praten als je toch echt wat te bepraten had. De vormeloze hoeveelheid klanken die je hoorde en die toch niet te vertalen waren. Dat bracht me vaak tot stille wanhoop. Later begreep ik dat je door haar te aaien, met haar te knuffelen, met woordjes en met zoenen óók kon doorgeven wat je bedoelde. En God zij dank begreep moeder die "taal". Zo bleven we toch een goed contact met elkaar onderhouden.

Ik heb juist in deze periode weer zoveel van haar geleerd! De blijdschap en tevredenheid die ze uitstraalde, leerden mij dat je eigenlijk maar zo weinig dingen nodig hebt in deze wereld om gelukkig te kunnen zijn.

De laatste weken met haar hebben mij diep ontroerd. Liefdevol is zij op de afdeling Holthuizen verpleegd. Mensen lieten hun verdriet blijken als ze bij haar waren en deden alles om haar pijn te verzachten. Het geluk dat ik mocht hebben bij haar te zijn en mee te mogen worden vertroeteld, het was een week om nooit meer te vergeten. Lang voordat ze dement werd, gaf ze al haar wensen te kennen met betrekking tot haar begrafenis. Daarom staan we hier maar met zo weinig mensen.

Temidden van dit prachtige stuk natuur hebben Willem en ik deze plek uitgezocht op de morgen dat ze stierf. En van de natuur, zoals die hier is, hield ze zoveel. Daarom hebben wij haar hierheen gebracht.

Moge onze Lieve Heer haar geest genadig zijn en haar vrede en rust geven. Dag lieve Mam!

-o-o-o-o-o-o-

Tot zover Henny's brief.

Ze eindigt met: En morgen vier ik Pasen!

Die zinsnede heeft ons getroffen. Hoe erg is de dood zònder Pasen. Zonder het Paaslam, zonder het geloof in de Opstanding. Met Hem! Moge Dirkje daar bij zijn!

VERHUISD:

Familie W.L. Pors van Breedeway 45 te Hardinxveld-Giessendam naar Buitendans 47 te 3371 BA Hardinxveld-Giessendam. Veel geluk op het nieuwe adres toegewenst.

(Zie pag. 1173 t/m 1175)

Een foto van Bastiaan Pors, zoon van Jacob Pors en van Bastiaantje van Gelder.

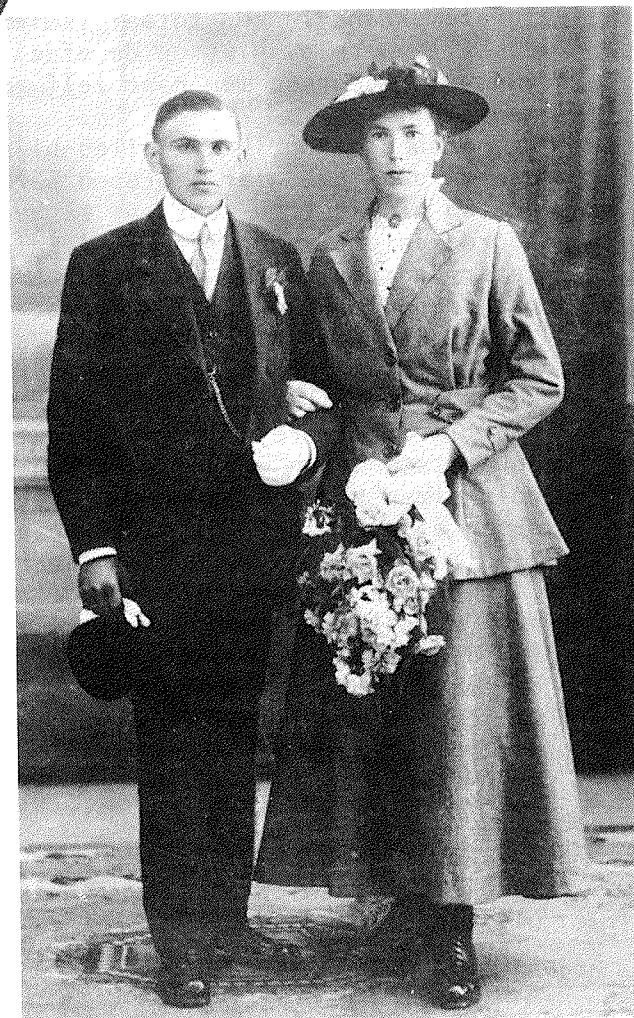
Bastiaan werd geboren op 10 juni 1866 en overleed op 13 november 1951.

Wij ontvingen deze foto uit het album van An Keyer-De Jongste, dochter van de voor ons zo onvergetelijke tante Basje, die van de oprichting van onze stichting af tot aan haar dood bij onze organisatie was aangesloten en die nooit een reünie miste, anders dan door ziekte.

Tante Basje was in de Overschiese dreven een zeer bekende figuur. Vele jaren was ze er kraamverzorgster, een vraagbaak voor iedereen en een helpende hand voor iedereen. Een vrouw met een sterk ontwikkeld geloofsleven.

Wij danken haar dochter voor haar bijdrage aan deze Pors-Post.

**WIE
WEET
HET
NOG ?**

Bij het uitzoeken van oude foto's kwam Arie (onze secretaris) deze foto tegen uit 1953. Kennissen van hem waren op vakantie in Beekbergen. Tijdens een wandeling met hun kinderen en vriendinnetjes kwamen zij deze steen tegen voor een woning aan de Kaapbergweg 5. "Kijk eens pa," riep hun oudste dochter, "hier wonen oom Arie en tante Gerda uit Rotterdam. Ze zijn toch niet verhuisd?" Nee hoor, zei hun vader, maar hier woont vast een naamgenoot van oom Arie. Ik zal er in ieder geval een foto van maken, gaan jullie er maar bij staan. Nu 35 jaar later vraagt Arie zich af evenals in 1953, wie woonde daar? Waar zijn ze gebleven of waar zijn ze heen verhuisd? Waar wonen ze nu? Zijn ze misschien ook aangesloten bij onze Familie Stichting? Of, wat natuurlijk ook mogelijk is, zijn ze niet meer in leven? Allemaal vragen waar we graag antwoord op willen hebben. Daarom onze vraag, WIE WEET HET NOG?? Gaarne bericht aan onze secretaris:

Arie Pors - Hondsdijkstraat 3 b - 3042 VE Rotterdam - Tel. 010-4371427

VOORZITTER FAMILIESTICHTING 60 JAAR

Op 22 juli vierde onze voorzitter, Henk Pors te Capelle aan den IJssel, zijn zestigste verjaardag. Dat hij nog lang voor zijn gezin - en voor onze familiestichting - gespaard mag blijven, is de innige wens van bestuur en aangeslotenen onzer stichting.

BESTUUR

WILLEM PORS 80 JAAR

Willem Arie Pors te Vlaardingen, zoon van Hendrik Pors en van Barbera Struijk, werd op 27 juli tachtig jaar, tegelijk met zijn kleinzoon Anton de Heer. Wij feliciteren grootvader en kleinzoon - en natuurlijk de verdere familie - van gan-ser harte. Een lang en gelukkig leven toegewenst!

BESTUUR

MEVROUW T.M. PORS TE VLAARDINGEN 86 JAAR !

Op 21 juni werd mevr. T.M. Pors te Vlaardingen 86 jaar. Zij is een van onze oudste reünisten en ondanks haar zeer hoge leeftijd nog een trouwe bezoeker van onze reünies. Wij wensen haar bij het klimmen der jaren alle goeds toe en hopen dat zij nog geruime tijd in goede gezondheid in ons midden mag vertoeven.

Wij prijzen haar graag voor haar bewezen trouw aan onze organisatie en voor haar loyaliteit jegens onze familie.

Ook in dit laatste opzicht is zij voor ons allen een voorbeeld.

TE DRUK: BEDANKT VOOR FUNCTIES IN HET ONDERWIJS

Henk Pors te Capelle aan den IJssel heeft door toenemende drukke werkzaamheden moeten bedanken voor het voorzitterschap van het Prot. Chr. Platform Handelsonderwijs, het voorzitterschap van de Prot. Chr. Scholengemeenschap voor L.M.O. en M.M.O. Mercatus College en het Adviseurschap van de Hogere Economische School, Faculteit HEAO, Ichtus-college, deze laatste beide te Rotterdam gevestigd.

LEO PORS EN THEADORA KOOIJMAN GEHUWD

Op 15 april zijn Leo Pors en Theadora Kooijman in het Oude Raadhuis van Oud Beijerland in het huwelijk getreden. Des avonds was er voor vele genodigden een druk bezochte receptie in de Open Waard aan de Molenaar 1 te Oud Beijerland, waarbij wij door een niet te verschuiven avondvergadering niet aanwezig konden zijn. De felicitatiedienst verkeerde in de veronderstelling van wél, met als gevolg dat het bloemenbonnetje arriveerde nadat alle plechtigheden en vrolijkheden al achter de rug waren, waarvoor onze excuses. Onze felicitatie is er niet minder gemeend om!

Het adres van het jonge echtpaar luidt: Zinkweg 122, 3262 BE Oud Beijerland. Misschien krijgen we ooit nog eens de huwelijksfoto om in ons blad af te drukken.

KANDIDATEN GEVRAAGD:

Volgens het strenge rooster van aftreden van leden van de Kascommissie (zie pagina 1168 van deze Pors-Post, is Piet Pors ("van Scheveningen") nu aan de beurt. Hij heeft door ziekte maar éénmaal deze functie kunnen uitoefenen, maar het rooster is nu eenmaal onverbiddeijk. Piet moet - onder dankzegging voor de gewichtige diensten aan de familiestichting verleend - het contrôleveld ruimen...

Dat betekent dat onze vriend Zwiers het voorzitterschap van de Kascommissie op zich gaat nemen, geassisteerd door onze vroegere penningmeester Janny Bruinzeel-Pors. Waar het nu om gaat is om "de derde man of vrouw" die de vakature, ontstaan door het roostergedwongen aftreden van Piet wil opvullen.

Het is best wel eens leuk om een kijkje te nemen in het financieel gedeelte van ons stichtingswerk. Wie er voor voelt om toe te treden tot de Kascommissie, gelieve zich schriftelijk daartoe tot het bestuur te wenden of zich op de reünie bij onze penningmeester, Klaas Meyboom, te voegen. Waarom het gaat is: te controleren of de penningmeester zijn administratie behoorlijk in orde heeft, goed kan optellen, aftrekken, delen en vermenigvuldigen en.....om te controleren of het bestuur op redelijke wijze met onze geldmiddelen omspringt. Is dat wel het geval, dan wordt het bestuur gedetacheerd, is dat niet het geval, dan worden de aangeslotenen ingelicht! Belangrijk werk dus, waarvoor wij bij dezen kandidaten vragen.

BESTUUR

*"Want Ik leef, en gij zult leven."
Johannes 14:19b*

In de verwachting van de plaats die de Heere voor haar bereid heeft is van ons heengegaan onze lieve moeder, schoonmoeder, grootmoeder, zuster, schoonzuster en tante

MARIA WEGGEMAN-PORS

weduwe van Bertus Weggeman

in de ouderdom van 84 jaar.

Koog

aan de Zaan: A. Weggeman
G. Weggeman-ten Kleij

Rotterdam: P. Weggeman
E. A. Weggeman-Francois
Kleinkinderen en verdere familie

15 mei 1988

Bejaardencentrum „Rehoboth”
Michelangelostraat 262
3066 NP Rotterdam

Correspondentie-adres: P. Weggeman
Beukelaarsstraat 49
3074 HB Rotterdam

Onze moeder en oma ligt opgebaard in de aula van „Rehoboth”. Gelegenheid tot condoleren aldaar donderdag 19 mei van 13.00 tot 13.20 uur.

Daarna zal D.V. de rouwdienst worden gehouden in bovengenoemde aula, aanvang 13.30 uur, waarna de begrafenis zal plaatshebben op de Nederlands Hervormde begraafplaats „Oud-Kralingen”, Kralingseweg 334 te Rotterdam, omstreeks 14.30 uur. Na de begrafenis is er nog gelegenheid tot condoleren in de aula van de begraafplaats.

Geen bloemen

EXTRACT VAN HET GEBOORTEREGISTER VAN IJSSELMONDE 1812 - 1938

Adriana D	20-05-1857	Bron: Gemeentelijke Archiefdienst	
Arie P.	14-01-1863	Rotterdam.	
Arij	05-10-1824	De namen van de te IJsselmonde geboren	
Catalina J	14-12-1813	Porsen zijn in alfabetische volgorde ge-	
Cornelia P	27-01-1851	rangschikt, zulks om het opsporen van	
Cornelis	17-04-1880	bepaalde personen te vergemakkelijken.	
Dirk A	08-03-1859	Hieronder volgt een extract van het	
Elizabeth L	11-10-1853	OVERLIJDENSREGISTER VAN IJSSELMONDE,	
Emmigje	11-03-1858	1812-1933:	
Hermina	26-03-1817		
Jacoba	29-01-1812	Adrianus B	15-06-1929
Jacoba S	24-01-1861	Arie	12-09-1831
Leendert	17-12-1859	Arie	01-07-1907
Leendert P	07-08-1855	Arie P	25-02-1863
Magdalena	06-02-1931	Catalina	10-04-1812
Maria C	04-01-1912	Catalina J	30-09-1846
Pieter L	10-01-1852	Cornelia	20-06-1859
Pietertje	21-03-1879	Cornelia P	26-02-1932
Theo	23-08-1938	Elizabeth L	08-12-1933
Trijntje M	16-08-1866	Heiltje	22-05-1848
Trijntje M	23-04-1868	Hermina	11-06-1817
Wantje	27-09-1869	Jacoba	31-05-1812
		Jannetje	09-10-1885
		Leendert	01-04-1857
		Olovina J	08-01-1929
		Pieter	04-11-1823
		Pieter	19-07-1826
		Pieter	15-10-1894
		Pieter L	14-07-1870
		Pietertje	05-09-1879

Zowel voor geboorte- als overlijdens-
registers geldt, dat de data ook be-
trekking kunnen hebben op de dag van
aangifte van geboorte of overlijden.

KRALINGEN:

Als geborenen zijn vermeld: Dirk (10-05-1889) en Wouter (29-03-1888).

Als overledene: Adriaantje W, 23-04-1889.

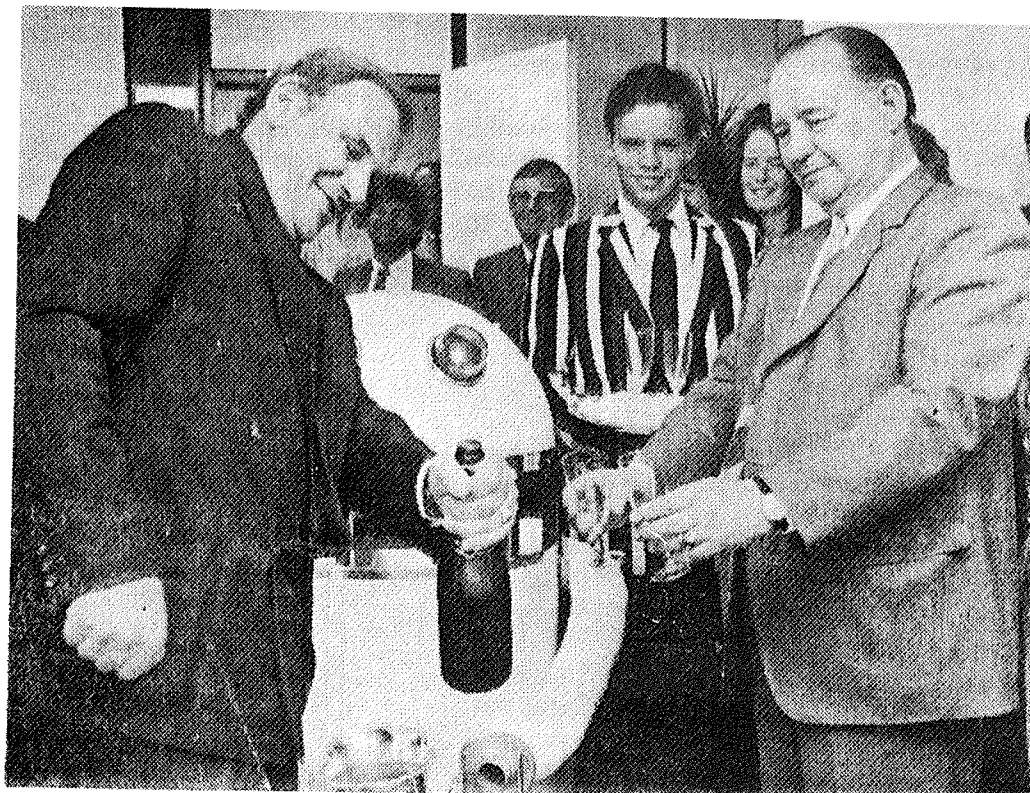
HUWELIJKEN TE IJSSELMONDE:

Adria D x De Nooij, 03-11-1881	Heiltje x De Lijster, 30-08-1813
Anna x Korendijk, 21-02-1889	Jannigje x De Jong, 06-05-1826
Arie x Slikkerveer, 19-09-1873	Leendert P x Van der Kuil, 21-11-1878
Arie x Van Rixoord, 17-04-1930	Martina M x Sabelnij, 25-07-1929
Arij x De Jonge, 03-05-1850	Pieter x Huigten, 02-12-1822
Cornelia P x Van Gameren, 01-05-1874	Pieter x Van der Stel, 02-05-1895
Catalina J x Van Driel, 07-12-1833	Pietertje A x Boonstoppel, 26-06-1890
Elizabeth L x Krijgsman, 14-08-1874	Sara C x Vos, 05-07-1907

Ongetwijfeld zullen veel lezers en lezeressen van de Pors-Post in deze lijsten van IJsselmonde en Kralingen voorouders herkennen. Wij pikken er zo, op het eerste gezicht al een paar "bekenden" uit: Van Rixoord, Van der Kuil, Vos etc. Het zou ons interesseren van onze lezers te mogen vernemen of zij op publicatie van dergelijke extracten prijsstellen.

AANSLUITEN BIJ ONZE FAMILIESTICHTING?

Het is toch zo eenvoudig. Even bellen 010-43 71 427 of, bij geen gehoor 010-4 50 20 80 en een minimumbedrag overmaken van f 30,00 (donatie + abonnement) op giro 33 79 325 van Familie Stichting Pors te Bennekom.
Meer weten over de familie? Bestel het boekje "Het Voorgeslacht Pors". Doen!

In januari 1987 brandde het kantoor van het Hoofdbedrijfschap Ambachten aan de Badhuisweg te Scheveningen tot de grond toe af als gevolg van brandstichting door twee inbrekers. Inmiddels heeft het H.B.A., waarvan Henk Pors te Capelle aan den IJssel voorzitter is, een nieuwe behuizing gevonden in "Damsigt" te Voorburg.

Staatssecretaris Evenhuis van Economische Zaken kwam het nieuwe kantoor openen. Hij deed dat door een robot binnen te roepen, die spontaan een fles champagne aanbood. Door deze fles te ontkurken werd het zeer moderne, nieuwe kan-

toor geopend. Links op de foto Staatssecretaris Evenhuis, rechts voorzitter Henk Pors en in het midden de op afstand bestuurd robot met de fles! Henk houdt de glazen alvast bij de hand! Alle moeilijkheden zijn weer achter de rug. En dat waren er vele! Het Hoofdbedrijfschap Ambachten is een publiekrechtelijk orgaan, te vergelijken met een provincie- of gemeentebestuur, een hoogheemraadschap enz. Ambachtelijke ondernemers, voor zover niet vallende onder de bouw- of metaalsector, zijn wettelijk verplicht bij het hoofdbedrijfschap ingeschreven. Wij hopen dat "onze" voorzitter nog een aantal goede en arbeidzame jaren in dit hypermoderne kantoor zal mogen doorbrengen.

Teleaccursus Genealogie

Bij ontvangst van dit blad is de Teleaccursus Genealogie reeds halverwege. In zes televisie-uitzendingen en zes radio-uitzendingen wordt belicht hoe een genealogisch onderzoek stap voor stap wordt verricht. De televisie-uitzendingen zijn op donderdagavond van half zeven tot zeven uur te zien op Nederland 3, de radio-uitzendingen zijn te beluisteren op dinsdagavond van half negen tot negen uur, op Radio 5, middengolf 298 m.

Voor wie de eerste uitzendingen miste: er komt een herhaling van de gehele cursus in het najaar vanaf 13 (televisie) resp. 15 (radio) september. Het cursusboek "Genealogie, van stamboom tot familiegeschiedenis", werd samengesteld door het Centraal Bureau voor Genealogie. Het boek vindt inmiddels gretig aftrek. Het telt 246 bladzijden en is rijk geïllustreerd. Ook de gevorderde genealoog zal er veel aan hebben, want niet eerder werd in een genealogisch handboek zo uitvoerig aandacht besteed aan de secundaire bronnen voor genealogisch onderzoek, zoals notariële archieven, rechterlijke archieven en andere bron-

nen uit de negentiende en achttiende eeuw. Het boek is verkrijgbaar bij het Centraal Bureau voor Genealogie, bij Teleac en in de boekhandel. De prijs is zeer bescheiden voor dit fraaie boek: f 39,-.

Teletekst

Teleac heeft een van zijn vaste pagina's op Teletekst (pagina 395) tijdelijk ingeruimd voor informatie over genealogie. Deze pagina wordt geredigeerd door Teleac.

NOS-Teletekst heeft zelf ook een pagina genealogie (pagina 414). Deze pagina staat onder eigen redactie van Teletekst en is de laatste tijd uitsluitend gewijd aan genealogische vragen. Met ingang van 15 maart is het postadres van NOS-Teletekst: Postbus 860, 1220 AW Hilversum.

TEN VOORBEELD IS GESTELD. VIDEOBANDEN VAN DE T.V.-UITZENDINGEN ZIJN BIJ TELEAC TE BESTELLEN EN HETZELFDE GELDT VOOR GELUIDSBANDEN (CASETTES) VAN DE RADIO-UITZENDINGEN. IN HET NAJAAR WORDEN ALLE UITZENDINGEN VAN RADIO EN T.V. NOG EENS HERHAALD, DUS WIE DE KANS HEEFT GEMIST KRIJGT NOG ÉÉN KEER DE GELEGENHEID!

NATUURLIJK GAAN WIJ.. ALLEMAAL NAAR DE REUNIE, WANT DAT IS DE ENIGE PLAATS EN MOGELIJKHEID VOOR DE PORSSEN ELKAAR TE ONTMOETEN.

WIE DE TELEVISIEUITZENDINGEN VAN TELEAC OVER GENEALOGIE HEEFT GEZIEN, HEEFT ZELF KUNNEN VASTSTELLEN, DAT DE FAMILIE STICHTING PORS BINNEN HET GEHEEL VAN FAMILIEORGANISATIES LANG GEEN GEK FIGUUR SLAAT EN WAT TRADITIE BETREFT VOOR VEEL FAMILIEVERBANDEN ZELFS

MIJMERINGEN OVER EEN OVERGROOTVADER

Dit verhaal gaat over mijn overgrootvader LEENDERT PORS, geboren te Hoogvliet op 23 september 1845 des avonds te 11 uur, als derde en laatste kind van Hendrik Pors en van Dirkje van Driel. Al wat ik over hem weet - en dat is niet veel - heb ik uit overlevering van mijn grootvader Hendrik (1873-1944) en mijn vader Hendrik (1904-1979). Maar genealogisch - historisch onderzoek kan op die minieme kennis wel een belangrijke aanvulling geven.

Natuurlijk was ook Leendert een rechtstreekse afstammeling van ons aller stamvader Lenaert Lenaertszoon Jonge Pors. Zijn beknopte stamreeks ziet er als volgt uit:

1. Lenaert Lenaertszoon Jonge Pors, Charlois plm. 1550 - Charlois 1591;
2. Clement Lenaertszoon, Charlois ca 1575 - Charlois 1649;
3. Pieter Clementszoon, overleden te Charlois 1654;
4. Clement Pieterszoon, geboren vóór 1654;
5. Willem Clementszoon, gedoopt Charlois 1692 - overleden Charlois 1735;
6. Harmen Willemszoon, gedoopt Charlois 1732, - overleden Charlois 1793;
7. Hendrik, gedoopt Charlois 1767 - overleden Pernis 1823 1)
8. Leendert, Pernis 1792 - Pernis 1855;
9. Hendrik, Pernis 1820 - Hoogvliet 1872 2)
10. Leendert, waarover dit artikel gaat.

Leendert (10) was afkomstig uit een landarbeidersmilieu. Reeds eerder hebben wij in de Pors-Post vermeld, wat dat in sociaal opzicht betekende, namelijk lang en hard werken tegen een veel te laag loon, armoede en soms ook honger. In die tijd waarden nog allerlei ziekten rond, soms in epidemische vorm, zoals cholera en tyfus. Leendert werd slachtoffer van zo'n epidemie, want hij overleed op 30 november 1910 te Hoogvliet aan tyfus. Deze ziekte kreeg steeds weer kansen door de slechte hygiënische omstandigheden in die dagen, met name door de slechte kwaliteit van het drinkwater. Maar de tyfusbacil werd ook wel overgebracht door het drinken van rauwe koeienmelk.

De vader van Leendert was Hendrik Pors, geboren te Pernis op 24 augustus 1820, overleden te Hoogvliet op 19 maart 1872. Hij was daar op 5 november 1840 gehuwd met Dirkje van Driel, geboren te Hoogvliet op 4 mei 1815 en aldaar overleden op 1 juli 1891.

Uit het huwelijk van Hendrik en Dirkje werden drie kinderen geboren, te weten:

1. Maartje, Hoogvliet 18 december 1840, aldaar overleden 14 november 1878, gehuwd met Van der Star;
2. Klijs, Hoogvliet 4 april 1842, gehuwd te Hoogvliet op 21 mei 1869 met Kornelia van der Star;
3. en als laatste: Leendert, geboren Hoogvliet 23 september 1845, aldaar overleden 30 november 1910, op 12 augustus 1871 aldaar gehuwd met Jacoba Noordzij (moeder Koossie), geboren te Hoogvliet 25 mei 1849 en aldaar overleden op 29 maart 1895.

Het gezin behoorde tot de Nederlands Hervormde Kerk, de voortzetting van de vroegere

- 1) Hendrik is de eerste uit deze familie die Charlois verlaat en zich te Pernis vestigt. Hij huwde daar in 1789 met de te Pernis geboren Lena Hendriksdochter Verschoor. Kennelijk heeft hij de woonplaats van zijn echtgenote verkozen. Hendrik overlijdt ook te Pernis (30 april 1823), evenals zijn vrouw (9 december 1820).
- 2) Uit deze familie hebben maar twee generaties te Pernis gewoond, Hendrik (zie hierboven onder 1) en diens zoon Leendert, geboren 2 februari 1792 te Pernis en aldaar overleden op 9 september 1855. De zoon Hendrik van deze laatste, geboren te Pernis op 24 augustus 1820 verhuisde naar Hoogvliet, waar hij op 5 november 1840 in het huwelijk trad met Dirkje van Driel, aldaar geboren op 4 mei 1815 en aldaar overleden op 1 juli 1891. Hendrik overleed eveneens te Hoogvliet en wel op 19 maart 1872.

Gereformeerde (volks)Kerk. Alle kinderen werden gedoopt.

Uit overlevering weten wij, dat Leendert de kunst van het schrijven niet machtig was. Er waren wel scholen, maar de kinderen van de landarbeiders moesten al jong meewerken op het land. Het chronische geldgebrek in deze arme gezinnen leidde ertoe dat de alfabetiseringsprogramma's van de regering niet bijster succesvol waren. Veel landarbeiders zagen het nut van studie ook niet zo in; zij waren er toch óók gekomen zonder te kunnen lezen en schrijven? Maar vraag niet hoe! De belangrijkste kennis die de kinderen van de landarbeiders konden vergaren, was het catechetisch onderwijs. Daaraan werd streng de hand gehouden. Naast godsdienstige kennis deed men in de kerk ook wat "culturele" kennis op. En voor de rest wisten de mensen alles zo'n beetje van horen zeggen....

Begin 1900 verhuisde zijn zoon Hendrik (1873-1944, mijn grootvader) naar Vlaardingen, maar zo af en toe bezocht hij zijn vader nog wel eens te Hoogvliet. Hij vertelde mij eens dat hij bij één van die bezoeken vader Leendert op het land bezig zag met het koren te maaien. Onophoudelijk en met een vast ritme sloeg de zeis door het graan, terwijl de zon onbarmhartig het veld schroeide. Mijn grootvader heeft dit tafereel enige tijd aangekeken. Een groot stuk van de akker was al gemaaid. Zonder zich ook maar een ogenblik rust te gunnen, zag hij hoe vader Leendert aan het werk was. En dat was zwaar werk!

Toen mijn grootvader Hendrik dit verhaal vertelde, kreeg hij nog tranen in de ogen. Wat een werk! En voor zo weinig geld! Het beeld van zijn zwoegende vader daar op het veld ontroerde hem. Zo weinig echt geluk in het leven, zo'n hard bestaan en zo'n uitzichtsloze toekomst. Want pensioenen waren er toen nog niet voor landarbeiders. Toen hij zijn vader naderde, keek die van het werk op en zei verrast: "Dag Hendrik!" De vriendelijke klank van die begroeting klonk jaren later nog in de oren van mijn grootvader na. Het klonk zo blij, zo verrast. Maar mijn grootvader hield er een verwond hart aan over. Want het was toch zijn vader, die daar zo zwoegde.

Mijn grootvader Hendrik was nog maar een jongeman (22) toen zijn moeder, Jacoba Noordzij overleed na een langdurig en smartelijk ziekbed. Zij leed aan een ernstige cara-aandoening (luchtwegenziekte), die door veel van haar nakomelingen in meerdere of mindere mate is geërfd. Vader Leendert is toen met zijn zoon Hendrik, mijn grootvader, nog laat in de avond naar Rotterdam gegaan, via allerlei slikwegen, om bij een kennis in Rotterdam wat geld voor de kist en voor de begrafenis te gaan lenen....

In de winter heette men "uitgevroren" te zijn. De landarbeiders moesten dan maar zien hoe zij zich met hun gezinnen in leven hielden. Iedere landarbeider had wel een klein tuintje, maar meestal brachten die niet genoeg op om een gezin behoorlijk te kunnen voeden, om van "kleden" nog maar niet te spreken. Het allerbelangrijkste ontbrak altijd. De winter betekende honger lijden. En ook koude, want mijn grootvader vertelde eens dat je door de dakpannen van het huisje van vader Leendert heen de sterren kon zien. De huisjes van de landarbeiders waren soms zo koud, dat je, als je voor het vuur zat, aan de voorkant verschroeide en aan de achterkant bijkans bevroor.

Toen Leenderts vrouw Jacoba Noordzij begraven was, werd hij aangesproken door een kleine neringdoende. Ze kreeg nog vijf cent van Leendert, want zijn vrouw had voor hem nog een stenen pijpje en een pakje tabak gekocht.... Die kleine neringdoende kon die stuiver ook niet missen!

Mijn grootvader vertelde wel hoe vader Leendert door de boer was geschopt, omdat hij naar diens zin niet hard genoeg werkte of niet onderdanig genoeg was. Dat kon allemaal straffeloos in die dagen. Er heerste een mentaliteit, die de rijken en machtigen heerschappij gaf boven de armen, met wie men naar believen kon handelen. En de armen, zij namen het. Want verzet betekende uitstoting van het werk, waardoor hun gezinnen een wisse ondergang tegemoet gingen. Maar er bestond ook een mentaliteit, die de armen ertoe bracht op te zien naar "de machten die boven hen gesteld waren", het gezag van de overheid, vertegenwoordigd door de burgemeester en de veldwachter, het gezag van de kerk, "God heeft rijken en armen gemaakt" en de niets ontziende macht van het kapitalisme, voor wie mensen niet veel meer waren dan produktiemiddelen. Het stropen van een haas, het rapen van eieren op het veld van "de heer" of het vissen in verboden viswater werd soms met langdurige gevangenisstraf bestraft.

Toch was er soms verzet bij de landarbeiders. Lijdelijk verzet. In een bepaalde periode gingen verschillende hooibergen en boerderijen te Hoogvliet door brand verloren. Dat er opzet in het spel was, was al gauw duidelijk. Tenslotte verdacht men een jonge landarbeider van deze brandstichtingen. Hij werd geschaduwd. En op heterdaad betrapt! Hij plaatste bij zijn brandstichtingen een kaars in een half met hooi gevulde doos, stak de kaars aan en verdween dan naar huis of naar de herberg. En een uur of wat later kraaide dan de rode haan! Doordat hij steeds een sluitend alibi had, werd hij lange tijd niet verdacht. Tot op dat ene fatale moment, waarop de veldwachter hem bezig zag....

Hij kreeg langdurige gevangenisstraf. Een paar dagen voordat hij vrij kwam, werd hij door zijn vrouw in de gevangenis bezocht. Zij kwam hem vertellen dat ze hem niet meer wilde hebben. De schande en zo! Toen zij weg was, hing de ongelukkige landarbeider zich op. Na jaren te hebben gezeten! Zonder zijn vrouw wilde hij niet meer verder leven. En welke boer wilde hem nog hebben? Armoede zou zijn deel worden. De ongelukkige!

Vader Leendert werd ons beschreven als een man die klein van stuk was. Hij droeg - naar het gebruik van zijn tijd - een ringbaardje en had altijd een zijden, boerenpetje op. Volgens dezelfde overlevering was hij een rustige, bescheiden en vriendelijke man. Een mens die weinig echt geluk heeft gekend.

Tussen 1920 en 1930 moest mijn grootvader (Hendrik, 1873-1944) weer eens te Hoogvliet zijn. Toen hij door het dorp liep, werd hij begroet door een kennis, die het vak van doodgraver uitoefende. De doodgraver zei: "Da's nou ook wat, Hendrik, ik ben net je vader aan het opgraven".

Ofschoon zulks streng verboden was, liep mijn grootvader met de doodgraver mee om nog een blik in het graf te werpen. Wat hij daar zag waren knekels, te midden van vergaan hout.

"Of Hendrik nog een botje wilde meenemen", was de lugubere vraag. Maar dat werd met stelligheid van de hand gewezen.

"Nee hoor", zei mijn grootvader, "dàt daar hoort de aarde en de eeuwigheid toe".

Toen wij hem later eens vroegen hoe hij dat schouwspel had ondergaan, antwoordde opa Pors: "Ik had het niet moeten doen. Wat er dan allemaal door je heen gaat".

En zo rijst voor ons geestesoog het beeld op van een al lang vergeten man, het beeld van Leendert Pors en diens zoon Hendrik, dat we zo moeilijk kunnen omschrijven omdat we er vroeger zo weinig over hebben gevraagd.... Het is belangrijk om familieherinneringen op te schrijven of op de band op te nemen.

Vanuit de verte van de tijd komen nog slechts fluisteringen in onze richting, stemmen die ons toeroepen hoe zwaar hun levens waren, maar ook hoe dankbaar wij moeten zijn voor het vele dat onze tijd ons aan overvloed en geluk heeft te bieden.

Waarom zo'n verhaal?

Om te gedenken! En om nog iets van liefde te laten doorklinken voor onze vaak zo straatarme en ongelukkige voorouders, die toch ook zo graag leefden en aan wie zoveel levensgeluk werd onthouden.

wist u???

dat onze bloedeigen genealogische dienst, onder leiding van Floor Vos, daarbij geassisteerd door Nico Pors en Cor Pors en nog een stel van zulke bevlogen Porsen, inmiddels zoveel informatie over ons geslacht hebben verzameld, dat het niet moeilijk moet zijn ook uw stamreeks tot aan ons aller stamvader Lenaert Lenaertszoon Jonge Pors (+ 1550-1591) samen te stellen? Zo'n stamreeks is een lijst van al uw voorouders in rechte lijn. Zou u van het begin af aan moeten beginnen, dan kost u dat vele jaren en enkele duizenden guldens. Maar... u bent bij ons aangesloten en dus....kan het voor een krats. Ja, wij vragen er wel een kleine extra bijdrage voor, maar veel is dat toch niet.

U moet er echter zelf wel wat voor doen, namelijk de meest recente gegevens over uw stam op papier zetten. Op de volgende pagina leest u wat we nodig hebben, de rest doen wij dan wel:

SCHRIJF OP UW :

Geslachtsnaam. Dat is niet zo moeilijk, want die zal wel PORS luiden...

Uw voornamen voluit, uw geboortedatum en uw geboorteplaats. Vermeld de naam en de volledige voornamen van hem of haar met wie u getrouwd bent. En waar en op welke datum.

Vermeld ook de gegevens van de kinderen die uit uw eventuele huwelijk zijn geboren.

Dat kan toch niet zo moeilijk zijn?

We pakken nu het trouwboekje (of andere familiedocumenten) om daaruit over te schrijven de volledige namen en eventuele andere gegevens van uw ouders, ook de geboortedata en geboorteplaatsen zijn van belang. U bent al een heel eind als u ook het trouwboekje van uw ouders heeft. Daar staan ook weer gegevens in die ons interesseren.

In twijfelgevallen kunt u altijd even bellen met Floor Vos (010-4858975), die u precies kan vertellen wat u verder nog nodig heeft en waar verdere informatie te verkrijgen is.

Verzamel allerlei familiedocumenten en foto's, want die komen later goed van pas als u uw eigen familieboek gaat aanleggen.

Doen!!

We hebben ook nog een klacht!

Er zijn heel wat Porsen (wel zo'n 40, zegt Arie) die herhaaldelijk een antecedenten-formulier ter invulling hebben ontvangen, maar hardnekkig nalaten dat formulier bij ons in te leveren. Zo komen we niet verder met de Porsendocumentatie, beste stichtingsvrienden en vriendinnen! Het is echt heel belangrijk dat u dat doet. Dikwijls leidt zo'n simpel antecedentenformulier al tot een complete stamreeks van de betrokkene of helpt deze onze verder om tot een afgerond genealogisch beeld van onze familie te komen.

Als u nu meteen de pen ter hand neemt, kunt u het morgen weer niet vergeten zijn...

P E T E R, zo gaan Piet Pors en Anneke Don hun zoon noemen, die op 3 juni jl. te Vlaardingen werd geboren.

Een wolk van een zoon, waarmede Piet, Anneke en zusje Bea maar wat gelukkig mee zullen zijn. Wij feliciteren de familie Pors-Don dan ook van harte.

De Porsengeneratie, waartoe deze familie behoort, kon best een uitbreiding velen, want in de familie zijn het overwegend meisjes die de dienst uitmaken. Niet dat dat zo erg is, maar toch....de naam PORS houden we graag in stand. En daar zijn tot dusverre nog steeds jongens voor nodig.

Wij hopen dat de boreling een lang en gelukkig leven tegemoet zal gaan

Wij kunnen ons voorstellen, dat de familie al aan het dubben is op wie Peter lijkt, of het een Porsen- of een Dongezichtje is. Wij laten dat maar in het midden, want Peter zal van alle twee families wel wat hebben. Maar als we goed kijken....., nou dan.....

Wie weet of Peter, als hij tot "de dagen des onderscheids" is gekomen dit stukje in zo'n oude Pors-Post nog eens zal lezen. Wij hopen dat hij dan al jaren tot onze club zal behoren!

Amateurkunst in Den Hoogenban

OVERSCHIE - „Leuk dat u de moeite hebt genomen om naar ons werk te komen kijken”, sprak donderdag Leo Pors tot de weer meer dan honderd belangstellenden bij de opening van de maandelijks tentoonstelling in bejaardencentrum Den Hoogendam. Leo Pors gaf een toelichting op het werk van Leen de Goede, Nel Scholten, Cor Aartse, Alie Schmelzer en zichzelf. In de maand juni is de tentoonstelling dagelijks te bezichtigen.

Leo Pors vertelde dat de overeenkomst tussen de vijf exposerende schilders het amateurisme is. „Ik zeg met opzet dat we amateurschilders zijn”, benadrukte hij. „Wij zijn bewust geen kunstschilders met een grote of kleine K. Kunstschilder zijn is iets wat we alle vijf niet willen. We maken geen schilderijen als Rembrandt of Van Gogh. We zullen nooit zo be-

kend worden als die meesters. Over eeuwen worden wij niet meer bewonderd. Toch hebben wij iets voor op al die kunstenaars. Wij hoeven niet te schilderen. Kunstenaars moeten wel, want anders hebben ze niet te eten. Wij schilderen alleen als we zin hebben en als we leuke onderwerpen zien. Hebben we geen zin dan blijven penselen en doek een tijdje in de kast. Dat is ons voordeel boven professionele kunstenaars. Dat betekent niet dat wij zomaar even een schilderij opzetten. We doen het eventjes uit de losse pols. Ook wij moeten een strijd voeren met kleuren en vormen. Maar als de bezoekers evenveel plezier hebben in het bekijken van ons werk als wij in het maken dan leveren de schilderijen in ieder geval dubbel plezier op.

KONINGIN-MOEDER EMMA ONTMOET NEELTJE PORS

Op de reünie zal onze voorzitter een inleiding houden over een ontmoeting tussen Koningin-Moeder Emma en Neeltje Pors. Neeltje was oud-leerlinge van de Inrichting voor Doofstommenonderwijs te Rotterdam. Behalve doof was ze ook vrijwel blind.

Koningin Emma werd door het lot van Neeltje zo bewogen, dat zij persoonlijk de aanzet gaf tot de oprichting van een sociaal fonds, waaruit Neeltje en andere behoeftige leerlingen zouden kunnen worden gesteund. H.M. zelf gaf een eerste gift.

Van de lezing wordt op de reünie ook een eenvoudig boekje verkrijgbaar gesteld, waarin te lezen valt hoe het allemaal gegaan is en waarin ook illustraties voorkomen. Voorts is een stamreeks van Neeltje aan het boekje toegevoegd.

Het is een "teer" werkje, dat wij zeer in de belangstelling aanbevelen van allen die het wel en wee van onze familie ter harte gaat.

BASTIAAN PIETER PORS EN MARIA BAKKER IN DE ECHT VERBONDEN.

Op 30 juni zijn Bastiaan Pieter Pors en Maria Bakker op het stadhuis te Goes in de echt verbonden. De kerkelijke bevestiging vond plaats door Ds. N.W. Schreuder in de Sionkerk van de Gereformeerde Gemeente te Goes.

Na afloop van deze plechtigheden was er van 20 uur af gelegenheid het jonge paar te gaan feliciteren in "De Stenge" te Heinekenszand.

Wij wensen het bruidspaar heil en zegen toe op hun verdere levensweg! Hun adres luidt: Berghoekstraat 42 te 4416 BK Kruiningen, telefoon 01130 - 3458.

NIET ZEUREN, DAT VAANDEL KOMT GEWOON KLAAR.....ZEGT SAAR !

Op onze reünie gaan we een hoogtepunt beleven: het familievaandel kan worden ingewijd! Saartje Boot-Pors heeft er zich sterk voor gemaakt, zij het in overleg en/of samenwerking met andere donateurs van onze stichting. Op de reünie zullen we die personen nog wel vernoemen, maar hier mag vermeld worden dat het tante Saar weer was, die de verantwoordelijkheid voor het gekozen familievaandel op zich nam. Dat karwei mag niet worden onderschat! Op den duur kon tante Saar geen schaapjes meer zien.... Wij begrijpen dat. Maar daardoor is het eens temeer fantastisch dat zij aan het werk gegaan is. Die taak kan werkelijk in geen betere handen zijn. En dat voor een tachtigjarige! Het bestuur heeft het voornemen het vaandel te laten onthullen door tante Saar persoonlijk, daarbij geassisteerd door de jongst aanwezige Pors op de aanstaande reünie.

BESPAAR DE PENNINGMEESTER TIJD EN WERK S.V.P.

De penningmeester wijst er op, dat het voor hem zo langzamerhand weer tijd worden de niet-betalers een aanmaning te gaan sturen. Dat kost papier, tijd en postzegels. Beter ware het, wanneer iedereen NU aan zijn verplichting zou voldoen door op giro 33 79 325 van Familie Stichting Pors te Bennekom de minimumcontributie van f 30.- over te maken, zo mogelijk verhoogd met een bedragje aan vrijwillige bijdrage. Voor zover tenminste al niet gebeurd!

Sommigen betalen op de reünie. Maar de penningmeester zou zelf ook zo graag aan de reünie deelnemen! Maar als iedereen hem dan opzadelt met administratiewerk, komt daar weer niet veel van terecht. Even een giro uitschrijven dus. Kleine moeite, veel gemak!

Op uitnodiging van het Rijksmuseum Koninklijk Penningenkabinet heeft onze secretaris een bezoek gebracht aan deze gigantische collectie munten en penningen, waaronder natuurlijk ook de penning van de Familienstichting PORS. Duizenden en nog eens duizenden penningen en

munten zijn daar in Leiden te zien, uit alle perioden van de geschiedenis en uit alle landen van de wereld. Sommige penningen en munten zijn van een uiterste zeldzaamheid!

Lange tijd is het niet mogelijk geweest om die munten en penningen te gaan bekijken, maar daarin is thans verandering gekomen. Onderaan dit blad zijn de openingstijden van dit unieke museum vermeld, dus wie op een regenachtige dag eens wat nuttigs en interessants wil doen, weet waar hij of zij heen kan!

Familie-
de cul-
was 't
bijv.
tig
gas
ge

penningen zijn een al heel ou-
tuur. In vorige eeuwen
gebruikelijk om bij
huwelijksplech-
heden aan de
ten een
denk-

penning mee te geven als herinnerings-
stukje. Zo'n penning vermeldde dan
meestal de datum en plaats van
het huwelijk, maar ook werd
vaak de beeltenaar van
het bruidspaar er op
uitgedrukt. Hetzelfde
gebeurde bij begrafenissen
en doopplechtigheden.
munten en penningen noemt
Ons land kent veel particu-
lieren die zich met het ver-
zamelen van munten en pennin-
gen bezighouden. Het is vaak
een wat dure hobby, waar men
goed in thuis moet zijn. Op

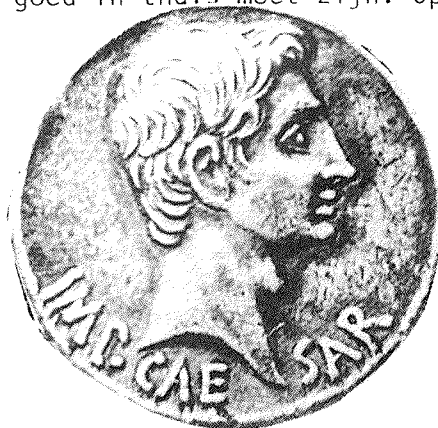
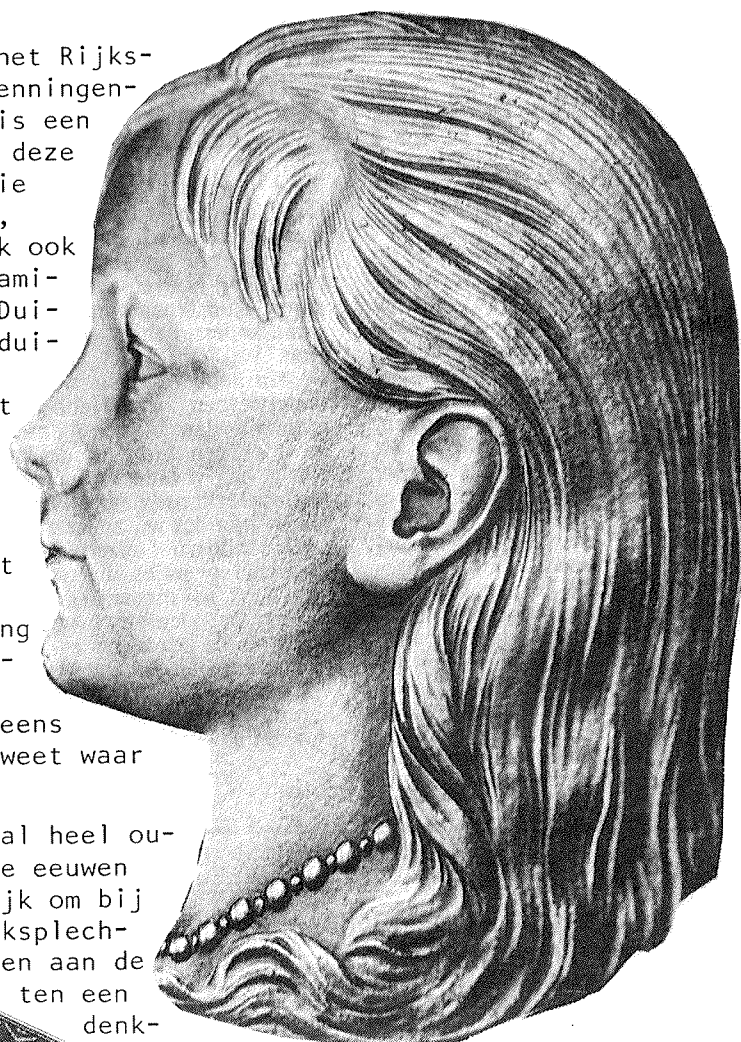
De kennis van
men numismatiek.

Bibliotheek De bibliotheek van het Koninklijk Penningenkabinet telt ruim 12.000 titels in de vorm van boeken, overdrukken, tijdschriften en veilingcatalogi. Met elkaar bestrijken ze de geschiedenis van het verzamelgebied van het museum: penningen, gesneden stenen, papiergeld en munten van de gehele wereld. De bibliotheek is toegankelijk voor iedereen die iets over deze onderwerpen wil weten. De openingstijden zijn: dinsdag t/m vrijdag: 10.00-17.00 en de eerste zaterdag van de maand: 10.00-17.00.

Museumspreekuur Elke woensdag tussen 14.00 en 17.00 uur houdt het Koninklijk Penningenkabinet museumspreekuur. De medewerkers determineren (gevonden) munten en penningen, bepalen de echtheid van Nederlandse munten en kunnen u adviezen geven.

markten in Indonesië bijvoorbeeld worden nogal eens vervalsingen aangeboden van oud-Nederlandse drie-guldenstukken e.d. Arie beveelt de Porsen een bezoek aan dit museum ten zeerste aan!

postadres Postbus 11028, 2301 EA Leiden
bezoekadres Rapenburg 28, Leiden
telefoon 071 - 12 07 48

Van een groot aantal Porsen missen wij nog een aantal gegevens. Wilt u eens zien of uw naam hieronder vermeld staat en even een kaartje schrijven aan Arie Pors, Hondsdijkstraat 3b, 3042 VE Rotterdam of hem even opbellen, 010-43 71 427.

T.Pors-Tönsmann, Zoetermeer, geen antecedentenformulier aanwezig
 A. de Koning-Pors, Rotterdam, geen huwelijksdatum bekend
 V.C.J. Le Coq-Pors, Utrecht, gegevens echtgenoot ontbreken
 S. de Waal-Pors, Nijmegen, geen antecedentenformulier aanwezig
 S.Boot-Pors, Rotterdam, huwelijksdatum onbekend
 J. van Beinum-Pors, Nijmegen, huwelijksdatum onbekend
 J.E. Westerdijk-Van Steensel, Vlaardingen, geen antecedentenformulier
 S.Auperlé-Pors, Zwijndrecht, gegevens echtgenoot
 F.J. Burgers-Pors, Rotterdam, huwelijksdatum onbekend
 F.H.C. Vos, Rotterdam, geen antecedentenformulier
 N.J.Cordia-Pors, Rhoon, geen huwelijksdatum
 T.Pors, Harderwijk, huwelijksdatum en gegevens echtgenote
 G.J. Pelsma-Willemsse, Rockanje, geen antecedentenformulier
 A.P. Verdonck, Pernis, geen antecedentenformulier
 H.L.Pors, Numansdorp, gegevens echtgenote
 M.Pors, Curacao, geen antecedentenformulier
 A.Shang-Pors, Hoogvliet, geen antecedentenformulier
 H.P.Marx-Heene, Heuchelheim, gegevens echtgenoot
 J.M.E. Osnabrug-Pors, Weert, huwelijksdatum
 A.Meyboom, Poortugaal, geen antecedentenformulier
 J.Meyboom, Pernis, geen antecedentenformulier
 B.A. Pors, Rotterdam, geen huwelijksdatum
 P.J. de Gans-Pors, Harderwijk, geen antecedentenformulier
 C.Visser, Krommenie, gegevens echtgenote
 T.Scholten, Schiedam, huwelijksdatum en gegevens echtgenote
 G.Meijer-Pors, Rotterdam, geen antecedentenformulier
 E.G. Pors, Zuidland, geen antecedentenformulier
 B.A. Roos-v.d.Burgh, Dordrecht, geen antecedentenformulier
 A.Pors, Westervoort, geen antecedentenformulier
 N.Worseling, Den Helder, geen antecedentenformulier.

WILLEN ALLE PORSEN EN AANVERWANTEN OP HUN CORRESPONDENTIE VOORTAAN OOK HUN
 TELEFOONNUMMER MEDEDELEN? BIJVOORBEELD OP DE AANMELDINGSKAART VOOR DE REÜNIE?

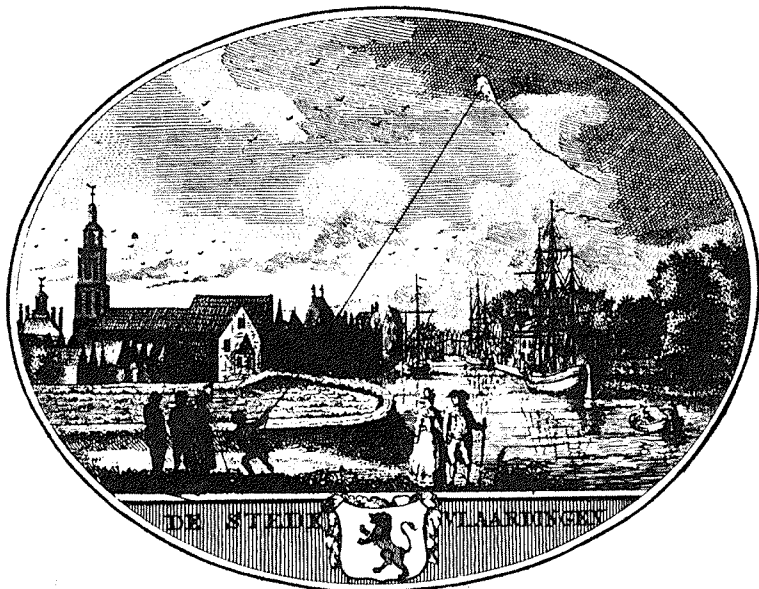
Bij voorbaat hartelijk dank!

AREND PORS HAD GEEN ZIN IN HET VERVULLEN VAN DE MILITAIRE DIENSTPLICHT (1820)

In de negentiende eeuw kenden vele landen - samen met het lotingsstelsel gebruikelijke systeem, waarbij de lotelingen tegen betaling hun dienstplicht door een remplacant konden laten vervullen. Had men dus een lot getrokken, dat tot militaire dienst verplichtte, dan kon men in zijn plaats ook een ander stellen, mits gezond en recht van lijf en leden.

Het spreekt vanzelf, dat dit stelsel er toe leidde dat de zonen met rijke vaders de "militaire dans" nogal eens konden ontspringen, want er waren genoeg arme sloebers die voor enig geld in hun plaats wilden gaan.

Het gebeurde in die tijd nogal eens, dat rijke burgers met de koets naar het platteland reden, om daar "landbouwknechten" of werklozen te zoeken, die uit nood bereid waren 's-konings wapenrok voor een ander aan te trekken. De geschiedenis van o.a. de veenkoloniën staan vol met verhalen over paupers, die op die manier geronseld werden. De remplacanten kregen immers ineens een aardig geldbedrag in handen, waardoor hun familie verzekerd was van een winter zonder honger of kou, of die hen in staat stelde een kleine bruidschat bijeen te garen. Want sparen was er met de geldende lage lonen niet bij. Zo scheen het of twee partijen "geholpen" waren, de rijke jongeling die niet in dienst wilde en de arme sloeber die geld nodig had. Dat aan het stelsel ook immorele kanten kleefden, daaraan werd niet al te zwaar getornd. Pas in 1898 werd het remplacantenstelsel afgeschaft.

Heeft eenig Nederlandtſche ſtaad
 Gedeeld in Neêrlands ramp en Zegen,
 In peſt en oorlog, krijgsmans woën,
 In twiſten, die vaak grouwlen plegen;
 Maar ook in bloei, die't nog geniet,
 'T is VLAARDINGEN dat men hier ziet.

te betalen in wekelijkse termijnen van f 1,50 aan zijn vader, Johannes Wagenaar, wonende Korte Frankestraat, Wijk 191 te Rotterdam.

Alles werd keurig notarieel geregeld!

Vader en zoon Wagenaar zullen met deze overeenkomst wel niet hebben ingestemd, omdat ze zulke militaristen waren. Veeleer lag armoede aan hun beslissing ten grondslag. Heel wat arme sloebbers probeerden in die jaren via het remplacantschap ene klein kapitaaltje bijeen te garen om daarvan te kunnen trouwen of een bescheiden nerinkje op te zetten. En als je schulden had, dan was het remplacantschap ook vaak een "goede oplossing".

Vader Hendrik is de voorvader van heel wat Pernisse, Hoogvlietse en Vlaardingse Porsen. Hij werd te Charlois gedoopt op 11 oktober 1767 en hij overleed te Pernis op 30 april 1823. Hij was gehuwd met Lena Hendriksdochter Verschoor.

De zoon Arend werd geboren op 1 augustus 1801.

Het gezin Pors-Verschoor bestond uit de kinderen: Leendert (1792), Harmina (1797), Hendrik (1798), Arend (1801) en Leentje (1804).

Dit alles is te vinden in het Notarieel Archief van de Gemeentelijke Archiefdienst van Rotterdam, NNA 115.

MEVROUW PORS-POST IN HET ZIEKENHUIS

Eind juni hadden we haar nodig. Maar zij bleek in het Claraziekenhuis te Rotterdam te zijn opgenomen. Natuurlijk hebben we onmiddellijk voor een attentie gezorgd en aan haar onze beste wensen voor een spoedig en algeheel herstel overgebracht.

Wat een prachtige achternamen heeft zij eigenlijk! Het kan niet anders of zij moet daarom ons blad als een echt lijfblad beschouwen....

Voorlopig is beter worden het belangrijkste!

van 1940? Wie zal het zeggen? Het spreekwoord zegt wel dat "de stenen spreken", maar deze steen is tot dusverre bijzonder zwijgzaam. Is er iemand onder onze lezers die opheldering kan verschaffen of een "gereed vermoeden" heeft? Dan horen we dat graag.

In onze collectie bevindt zich de retro-akte van Notaris Dijkhoorn te Rotterdam, die op 30 mei 1820 Hendrik Pors voor zich ziet verschijnen, die komt mededelen dat zijn zoon Arend (geboren 1 aug. 1801) de militaire dienst in moet, maar in zijn naam een remplacant wil stellen.

Arend had nummer 16 getrokken. En dat betekende dat hij zich bij de Nationale Militie dienste te voegde.

Hendrik had er wel een paar centen voor over om zijn zoon Arend uit de dienst te houden. Hij vertelde er in geslaagd te zijn Cornelis Wagenaar bereid te hebben gevonden dit nare karweitje voor zijn zoon op te knappen.

Met Cornelis Wagenaar werd overeengekomen, dat er f 30,- in de "Bataillons voor de kleeding" zou worden gestort en dat hij voor zijn goede diensten f 240,- zou ontvangen,

WAAR KOMT DIE STEEN VANDAAN ?

In het Historisch Museum van Rotterdam bevindt zich een gevelsteen met het opschrift P.PORS-1856. Het Museum weet niet meer hoe deze steen in zijn bezit is gekomen. Van een slooppand? Als overblijfsel van het bombardement

Al in de aankondiging van deze t.v.-cursus kwamen Porsen voor. Wij zagen Nico Pors bij zijn genealogische tafel. Hij gaf een uiteenzetting van zijn werk als familie-archivaris. De Meyboom'en (moeder een Pors) bekeken de door Arie opgehangen foto's, Leen Pors uit Dordrecht was met zijn vrouw albums aan het bekijken, Leen Pors uit Ermelo was driftig in de weer met de muziek.

In de derde cursusuitzending zagen we Leen Pors alweer, ditmaal gezeten op de door paarden getrokken boerenwagen, die bij Saartje Boot-Pors terecht kwam. Saar gaf een "statement" ten beste, zoals we dat van haar verwacht hadden. Ja, en wie hebben we daarna niet allemaal gezien! Mevrouw Boomsma-Pors, Willem Pors uit Den Helder (je kon het weer niet laten een politieke verklaring af te leggen, Willem, maar dat moet kunnen in een democratische organisatie als de onze!) en nog een heleboel Porsen meer! En Floor Vos, niet te vergeten, die tot ons aller verbazing, maar ook tot niet geringe vreugde, als "Floor Pors" werd aangeduid.... Dat mag óók, want Floor's moeder was een rasechte Pors. En per saldo zijn we toch allemaal "maar" halve Porsen, nietwaar?

Hoe dan ook, we waren nadrukkelijk in de uitzendingen aanwezig. Een goed stukje propaganda voor onze stichting, maar ook een erkenning, want je zal toch maar het hele genealogisch geïnteresseerde volksdeel ten voorbeeld worden gesteld.....

De Vlaardingse Porsen hebben trouwens ook niet te klagen gehad over het vertonen van hun conterfeitsels in deze uitzending.

Tja, en dan komen natuurlijk de Porsen die het niet gezien hebben... Vergeten! "Niet geweten" kunnen ze ditmaal niet zeggen, want we hebben de uitzendingen heel behoorlijk in de Pors-Post aangekondigd.

Zij krijgen een herkansing, want in het najaar volgt de gehele serie nog eens. En dan klaar zitten voor de buis, Porsen! En opnemen op de video, want dan kun je er later nog eens met wat meer gemak naar kijken. De videobanden, maar ook de banden van de radio-uitzendingen, zijn trouwens compleet bij Teleac te bestellen, samen met dat prachtige boek, dat nog geen vier tientjes kost en eigenlijk in alle Porsenbibliotheken thuishoort.

Een telefonische enquête leerde ons overigens, dat vooral de ouderen onder ons aan de beeldbuis gekluisterd hebben gezeten. Met het boek op schoot. Nooit te oud om te leren, denken we dan. En de belangstelling voor ons aller wel en wee stemt ons blij.

Met elkaar hebben we er een representatieve uitzending van gemaakt. O zo!

UIT DE OUDE DOOS:

- In het jaar 1841, den vier en twintigsten van den maand April, werd een aanvang gemaakt met de aanbesteeding van aard- sloot- en gripwerken van den Grondheerlijkheid van Katendrecht.
- Aangenomen door CLEMENT PORS, arbeider onder Charlois, het maken van Een Duizend Zeven Honderd en Zes Ellen grippen in de Willege Griend achter de gorsen, tegen twee cents per vier Ellen, bedragende over den koop Acht Guldens Drie en Vijftig cents (NA R'dam 685/121).
- Aangenomen door KRIJN PORS, arbeider onder Charlois, al de afgehakte wilgen. Sint Jan, drie maal wieden voor dertien Guldens vijftig cents.
- Eveneens aangenomen door KRIJN PORS het schoonhouden der wateringen van het Beeregors, tot en met het Spuibosch, voor acht gulden vijftig cents (NA R'dam 685/124).
- Een zwarte ruin, verkogt aan PIETER PORS, bouwman onder Rhoon, voor Eenhonderd en twintig guldens (NA R'dam 675/409).
- In het jaar Achttien Honderd Veertig, de vijf en twintigsten van de maand April, tekent CLEMENT PORS, arbeider te Charlois, een acte bij de Grondheerlijkheid van Charlois tot het storen van Kraaienesten, tweemaal, voor een bedrag van tien Guldens (NA R'dam 684/667).
- In het jaar Achttien Honderd twee en veertig, den twaalfden der maand February, werd een aanvang gemaakt met de openbare verkooping van eene partij Willigen Hakhout, Willigen Hoofdstoven, Esschen Tophout en takken, staande onder de gemeente Rhoon en Poortugaal.
- Uit het hout van Nicolaas Jongerius kocht ARY PORS, arbeider te Rhoon, voor drie Guldens, voor welke zich tot borgen stellen Cornelis Geervliet en Willem van Hengel, arbeiders te Rhoon (NA Rotterdam 685/446).

Wij vestigen er de aandacht op dat bezitters van televisie met teletekst de rubriek "genealogie" kunnen ontvangen, met vragen van genealogen over personen die zij in hun stamreeksen missen of waarvan zij onvoldoende gegevens hebben. De techniek staat voor niets....

TELEFAX

Wie berichten of artikelen heeft voor de Pors-Post kan deze ook per telefax aan ons doorseinen. Bel 010-4502080 en vraag om de fax aan te zetten. Daarna kunnen berichten of mededelingen naar ons worden overgeseind. De techniek staat inderdaad voor niets....

GENEALOGIE-BEOEFENING NEEMT TOE

Naar verluidt houden steeds meer mensen zich bezig met genealogie. Het bezoek aan archiefinstellingen en genealogische inrichtingen neemt sterk toe. De genealobeoefening heeft in het verleden wel meer ervaringen gekend, maar nu is toch de algemene indruk dat men met een meer structureel verschijnsel te maken heeft. Volgens de Federatie van Nederlandse Familie-Organisaties, waarbij onze familiestichting is aangesloten, komen er ook steeds meer familieverenigingen en -stichtingen, met als gevolg ook steeds meer familie-archieven en -reünies. Wij kunnen ons over deze ontwikkelingen alleen maar verheugen.

NOG TE KOOP OP DE REÛNIE: het boekje "Het voorgeslacht Pors", dat iedere rechtgeaarde Pors in zijn bezit moet hebben, alsmede glazen met ingegraveerd familiewapen.

Wist u overigens ook dat u bij onze secretaris een oorkonde kunt opvragen ten bewijze dat u gerechtigd bent het familiewapen Pors te voeren? Een briefje aan de secretaris en een kleine bijdrage in de onkosten en de oorkonde zal u worden toegezonden.

UIT DE OUDE DOOS

In de deuropening (met handen in de zak) HERMAN PIETER PORS, die een groentewinkel had aan de Oranjeboomstraat 135, tegenover de nu afgebroken Wilhelminakerk. De man met bolhoed is FLOOR VAN HOEK, getrouwd met TRIJNTJE PORS, een zusster van Herman. Leuk toch, die oude foto's! Inzendingen worden graag door de redactie ingewacht. Mogen we op u rekenen? Bij voorbaat dank.

CORNELIA BOS-PORS IN DE AANVALLIGE
LEEFTIJD VAN DRIE JAAR.

N I E U W E A A N G E S L O T E N E :

Met blijdschap melden wij dat mevrouw Neeltje Worseling-Pors, Adriaan de Grootstraat 103 te 1785 NJ Den Helder zich bij onze familieorganisatie heeft aangesloten.

Welkom is ze!

VERLOOFD:

Op 23 juni hebben PETER PORS en ELS DE NIET, Zoetermeer, zich verloofd. Wij wensen het verloofde paar een gelukkige levensweg toe en hopen spoedig te mogen vernemen over een geslaagde huwelijks-receptie!

GOED IDEE!

COR EN CO VISSER zonden ons een kaart als "revanche" voor de trouw van onze felicitatiedienst. Dat hebben wij erg gewaardeerd.

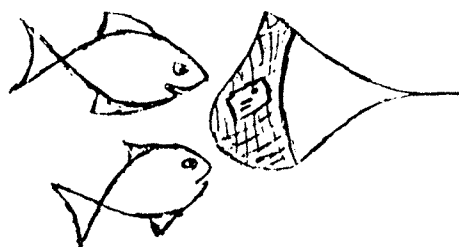
Jammer is het, dat wij de geboortedatum van Co niet weten. Zij moet wel denken dat ze er niet bijhoort. Maar niets is

minder waar. Daarmede is dan maar weer eens het belang aangetoond van het opsturen van ingevulde antecedentenformulieren...

COR is een kleinzoon van Maria Pors. Met Co heeft hij het initiatief genomen tot het uitgeven van een periodiek, dat de naam VISMED draagt en bestemd is voor de leden van de familie Visser ("Windhoek", Valeriaanstraat 1, 1562 RP, Krommenie). Het woord VISMED is een afkorting voor "VIS-MEDEDELINGEN". Qua klank lijkt het op "visnet". Het vignet van het blad stelt dan ook een sleepnet voor. De gevangen vis daarin symboliseert de nieuwsgaring.

Leuk idee, waarvan wij hopen dat het succesvol zal zijn. Een beetje familieorganisatie is natuurlijk ook aangesloten bij de Federatie van Nederlandse Familie-Organisaties, p/a A.F.E. Duim, Neptunusstraat 39 te 1233 HK Hilversum, aan welk adres veel informatie te verkrijgen is, waarmee (vooral beginnende) familieverenigingen, -stichtingen of -bladen hun voordeel kunnen doen.

Uit het eerste nummer vernamen we dat Cor en Co onlangs 40 jaar getrouwd zijn geweest (4 juni). Wisten wij veel! Geen antecedentenformulier... In elk geval alsnog onze zeer hartelijke gelukwensen en nog een lang en goed huwelijk toegewenst. Veel succes met het leuke initiatief!

R E Ü N I E

Wij verwachten u allen op 1 oktober te Rotterdam. Meldt u tijdig aan en kom s.v.p. niet op de bonnefooi, want dat brengt ons (evenals vorig jaar) in de problemen.

De penningmeester zou het waarderen indien tegelijk met de reüniebijdrage ook eventuele achterstallige contributie zou worden overgemaakt.

Het gironummer van de stichting is 33 79 325 t.n.v. penningmeester Familie Stichting Pors te Bennekom.

U WILT TOCH ZEKER AANWEZIG ZIJN BIJ DE PLECHTIGE INHULDIGING VAN ONS FAMILIE-VAANDEL!